

MOOD × ROMAAN × FILM × KÄSITÖÖ × KODUSISUSTUS × LASTENURK

Naistet

5

35
SENTI

MAI 1935

Naiste ja kodude kuukiri

Tartu Triikpesu Vabrik

TARTUS, SÖOGITURG 4
TELEFON 2-22

Valmistab

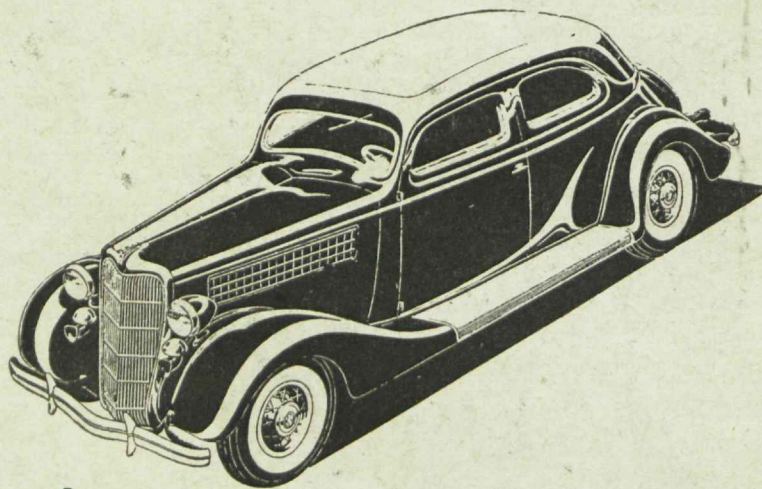
üksiktellijaile ja äridele
triiksärke

parimatest inglise triiksärki riietest

*Laos suur valik kevad-
hooaja mustreid*

Tellimiste vastuvõtmine:

SÖOGITURG 4, II korral, vabriku töökojas
SUURTURG 3, üliriiete kiirpressimis-tööstus «Memphis'es»

Millalgi

pole Ford auto hinda alandatud nii tunduvalt ja millalgi pole Ford auto olnud nii täiuslik kui see põhjalik uuendatud mudel

V=8 1935

P E A E S I N D U S
A./S. A. Rosenwald & Co
TARTUS, SUURTURG NR. 8 • TELEFON NR. 3-00

Maret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

Üks paigake siin ilmas on,
kus varjul truudus, arm ja õnn;
kõik, mis nii harva siin ilma pääl,
on pelgupaiga leidnud sääl.

Kas ema südant tunned sa?
nii õrn, nii kindel, muutmata,
ta sinu rõõmusest rõõmu näeb,
su õnnetest osa saab.

Enna

„Enna õpetust ära jäta maha, sest see on armuehe su peas ja kallis kee su kaela ümber.

Saal. õp. f. 1, 8. 9.

Näägitakse ühest kuningast, kelle magamiskambri ees pidi igal ööl walwama keegi noormees. Ühel ööl ei uinunud aga kuningas magama, ja ta tabtis walwekorral olewal noormehel lasta enesele midagi ette lugeda. Ta hüüab noortmest, kuid see ei ilmu, helistab korduvalt kuid kõik on waiki ja keegi ei tule. Lõpuks tõuseb ise üles ja läheb kõrwal ruumi ja leiab sealt noormehe tukkumas. Ta ees laual on lahtine kiri, mis kannab pealkirja „armas ema“... Poeg kirjutab, et ta juba kolmat uneta ööd walwab kuningat, kuid ta küll wäga wäsinud on, kuid siiski õnnelik, et wõib rohkem teenida ja armsale emale saata teenitud tasu. Kuningas oli olnud liigutatud sellest lapse armastusest ja ta lisanud kirjale weel omalt poolt suurema summa. Ürgates märkas pois mis oli sündinud, ta süda wärises hirmust kuningas ees ja wara hommikul astub ta kuningas ette, et paluda andestust ja armu. Kuid truu ema armastuse eest kiidab kuningas noormest ja ülen-dab teda.

Emadepäew, see on suur ema armastuse püha. Terwe maailm pühitseb ilus-fal lehekuu pühapäewal seda, rõõmuühüded kostawad sadades keeltes ja lapsed ehivad lilledega ema rinda.

Enna, sina oled ju ohwimeelseim ja ennastsalga-waim isik. Sina üksi oled õige suure Jumala ees, sest Sina üksi ei otfi enese kasu. Tuhandete tütarde ja poegade filmad on pöördud emadepäewal oma kallimale warale, hellale emale. Teile, emad, toowad lapsed oma sügawamad palwed ja tunded, mida piir-rita ema armastus nende hinge on asetanud.

Nii kaugele, kui meie igapähe waimufilm tagasi ulatub waatama ilusasse lapseaega awastab pilk rea pilte ja Sinuga, enna, on seotud me lapsepõlwe ilu-samad päewad. Kuidas Sina, enna, õpetasid me käsi kokku panema palwele, et olime kord kui palwetaja laps, kelle ristkäed tõusid taewa poole, kelle filmad olid pööratud üles ja kelle suu enne uinumist sofiistas waikfeid palwefõnu. Sina, enna, olid see, kes meid

keelasid ja kätsisid, armastasid ja karistasid ja igat me sammude tähelepanid. Sa oled rõõmus kaasa hõi-sanud ja walus üheskoos nutnud, Sinu sülle oleme alati wõinud pea panna ja nutta palju pisaraid. Kuid kõik see oli ajal, kus Sina, enna, olid mu ligi. Õig tegi wäiksest lapsest aga neiu ja noormehe, kodu-muru jäi nagu kitsaks ja tuli mõnelgi lahkuda lapse-põlwe kodust, seega ka Sinust, armas enna! Iga lahkumine on küll weel kord jälleägemine, kuid ta on

ka walus, eriti esimene ko-dust lahkumine ja kes wõib küll ütelda, et siis ei ol-nud tal pisar filmis, kui surus huuled vastu enna palet ja hüüdis — juma-laga ematene! Ja see walu, tagasi enna juurde, kas wõi kordki aastas, on sünni-tanud ilusa traditsiooni — emadepäewa!

Eesti emad, teie tütre-d ja pojad terwitawad teid, nad wõtawad emadepäe-wal teid armastuse kätele ja toowad teile päikesepais-tet, kuid oleme ise samuti wäetimid kui olime laste-na, aga selleks oled sina, enna, meid juhitanud allika-le, Pühale kirjale, elawale Jumalale, kust igal ajal saame jõudu ja tuge. Loe-me Raamatute Raamatust igawest tarkust. Ära jäta maha oma enna õpetust, sest see on armu ehe su peas ja kallis kee su kaela üm-

ber. See tarkus olgu meie kohustus ja palwe. Alusta oma enna, austa niikaua, kui sul on enna, sest tema on Jumala õnnistus iga ühe eluteel.

Teame, et mõnigi peab rändama emata, mõnigi on pidanud enna kandma walu pisarais külma hauda. Emadepäew on walus emata südamele, emata elutee pime... kuid ära nuta, sul on enna kalmukingas. Sinna wiid sa kewadel esimesi lilli, enna hauale ja pühale kalmule. Ka elu raskused toowad tagasi enna hauale, seal mõistad Taara linna õõbiku Koidula sõnu — aeg andis teised tagasi, ei enna südant ialgi! —

Kuid enna ei ole nii wäike, et ta mahuks hauda. Enna, kes elus helge ja päikeline oli, tema on seal, kus igawene päike Jeesus Kristus. Tema õpetus aga jäägu iga tütre ja poja pähe. Kalli armuehtena ja kuldkreena meie kaela ümber, nagu seda ütles juba kauge minewiku tark kuningas Saalomon. Amen.

Õpetaja J. Saal.

Palwe

Emadepäev - südamepäev.

Põhjamaalastena oleme oma tundeväljendustes jahedad ja tagasihoidlikud. Kui lõunapoolsema päikese all elavad inimesed avaldavad pisematki hingeliigutust kõige hoogsamais väljenduis ning otsemas avameelsuses, siis meie tihtigi tõmbume nagu piinlikkuse tundes enesesse ja seisatume tummana.

Lõunamaalane paiskab oma tunde täies alatuses avalikkusesse, põhjalane kätkeb selle vaikselt oma südame alla.

Kuigi tundesuurus võib olla ühel kui teisel täiesti võrdne.

Seepärast näeme oma perekondlikuski juus nii vähe välispidist hellameelsust ja tundeväljendust. Poeg võib aastaid kõige ükskõiksemana liikuda ema kõrval, ilma et ta kordagi silitaks memmel põske või ütleks talle kallistavaid sõnu. Seejuures võib ta südames tuksuda kõige õrnem soojus oma sünnitaja ja kasvataja vastu, mõnikord tahaks vahest koguni seda soojust väliselt avaldada, kuid mingi salajane tõkestus lööb tahtmise kammitsasse.

See on ühest küljest hea, aga pisut peitub siin halbgi. Nagu igal asjal on kaks otsa.

Igas välispidises võib väga sageli olla suur annus teesklust ja variseerlikkust. Ei tarvitse alati olla püha ja otset tunnet, kui käsi hellitab või sõnad meelitlevad. Tundeliigutus võib säärasel korral kergesti muutuda ainult väliseks efektiks ilma sisemise kandepõhjata. Mõneski vaiksuses ja tummas südames on rohkem hellust ning siirust, kui välispidiselt suures žestikulationis.

Aga see tumm süda võib ka tihti tekitada võõriti mõistmisi. Kui emasüda näiteks vahel sooviks väikestki tasu oma tööle ja ohverdusele kas või tänuliku sõnagi näol ja seda head sõna pole ealeski kuulda, siis tekib aegamööda tusk südame alla. Valugi võib tekkida maailma tuimuse ning tänama-

tuse pärast. Ema ei tee midugi midagi mingisuguse tänu pärast, ta otsesed tunded jäävad muutmataks vaatamata sellele, kas keegi neid hindab või mitte — kuid tillukest vastusoojust ihkab iga süda. Ja emasüdamele teeks see soojus eriti suurt rõõmu.

Kui me nüüd pühitseme järjekordset emadepäeva, siis peame meeles, et selle päeva ülesanne ongi too rõõmupühendus emasüdamele.

Oleme kained ja kitsid oma tunde-elu väliseis avaldusis. Olgu, oleme põhjala naised ja mehed, meie ei saa oma südame karedat koorukest nii kergesti muuta. Ka ema suhtes mitte. Kuid üldiselt pühitsetav, ülemaaline pidupäev tuleb siin meie südamekinnisusele appi. Sellega on leitud nagu mingi kõrvaltee, mille kaudu saad ilma suurema enesepaljastusega seada oma soojad, seni saladuses peetud tunded memmekese näo alla.

Tarvitseb ainult öelda: „Täna on emadepäev, siin sulle kimbukene lilli“. Väikene naeratus sinna juure ja ongi kõik tehtud, mis on vajaline emasuureks rõõmuks.

Ja pole sugugi nii arvata, et ainult väikesed, põlvepikkused ulataksid sedasi oma lilled. Vaid otse vastupidi! Tillukene maimukene oskab oma väetisuses ja süütumeelsuses niigi teha emale küllalt rõõmu. Suured, täiskasvanud lapsed on just esijoones need, kelle süda jääb lukku, kellel on ema suhtes varuks ainult jahe asjalikkus ning argipäevsus. Nendele peaks emadepäev just olema selleks võtmeks, mis avab riivi hella tundetõlgitsuse eest. Ja valmistab kordki aastas tavaliste argipäevade keskel ühegi pidu päeva sellele, kelle „rinnal võid nutta igal ajal“.

Emadepäev olgu selleks päevaks, kus kõneleme üks hetkki südamega. Mõistuse ja meelegainusega kõneleme niikuinii enamiku oma elupäevist ja -aastaist.

AEG ON TÄIS SAANUD...

Proua Ärnast oleme neil veergudel juba mõndagi lugenud.

Ta on rõõmus ja töödvirutav naine. Suured sinised silmad ja punased põsed on tal kah. Kusjuures nii silmad kui põsed on värvitud looduse poolt, oma pintslit ega lakki siin ei sallita.

„Mu virk eit,“ sõnab teinepool.

Virk on ta tõepoolest. Kolm väikest kisapilli, kellest kaks on poisisugu, nõuab isegi juba hommikust õhtuni rangis olemist ja see neljas — perekonnapäev, nagu öeldakse — nõuab kah kõva toputamist, kuigi ta just ei röögi. Aga uriseb küll ja loobib lusikaid, kui keegi väljastpoolt on tuju tusaseks teinud.

Teenijat proua Ärna oma majas ei pea. On siiani niisama hakkama saanud. On ainult üks puu-

mees, kes kannab puid ja tirib vett. Sedagi poleks tarvis, aga oma mees on töölt tulles alati nii koldasti väsinud, et puukandmine tapaks ta korrapealt ära. Veetoomisega saaks veel kuidagi hakkama, aga ämbriga mööda õuet kõndimine on teatavasti haritud inimesele äärmiselt häbistav asi. Rikub aadliseisust. Proua kohta see küll ei käi, temal on tihti veeämber käe otsas, kui veemehe poolt toodud portsjonist ei satu jatkuma. Siin haridus ei loe.

Niisugune on proua Ärna.

*

Võite siis juba ette kujutada, misukesel määral mu silmad virvendama hakkasid, kui sattusin kuulama üht kohutavat jutuaajamist.

Jutuajaja polnud küll ise kuigi kohutav. Palja peaga mees, ärakuivanud näoga ja ise vanapoiss. Amet on tal küll kole: vist kohtupristav. Aga muidu pole ta mulle siiani hirmu peale ajanud.

Üks päev istusime kohvikus. Vanapoiss käib seal lehti lugemas — saab ilma rahata. Ja teisel pool kohvituba istus proua Ärna. Ta käib vahel ka pisut meelt lahutamas ja maailma vaatamas. Teretasime kahekesi.

„No vaata kas või sedasama prouat seal,“ torises vanapoiss, „keda praegu teretasid. Ma ütlen — tüübiline. Enesel on kodus ometi perekond, aga ei, ta kükitab siin jalg põlve otsas, mahvib suitsu...“

„Proua Ärna minu teada ei suitseta,“ ühmasin vahele.

„Nooh, või veel! Ma pole küll kunagi sattunud nägema, aga võib juba arvata! Niisugused nad on, need meie naised. Hommikust õhtuni kohvikus, siis kino, siis kõrts. Värvipulk peos, iga nädal uus kübar peas ja mees muudkui suru raha. Siis tul-lakse meil veel kõnelema emadest ja emadepäevast! Eeh, lapsevitsu oleks vaja anda, mitte kõne-sid pidada. Minust on nad teinud riigivaenlase,

aga ütle mulle, kuidas sa võtad säärase enesele majja, koguni ühte korterisse! Jube hakkab...“

See oligi too kohutav jutt, mille peale hakkasid mul silmad virvendama.

Ei osanud midagi öelda, kaitstagi ei osanud.

Vaatasin ainult vanapoisile otsa, mehele, kel kodus ainult neli seina, ühtki muret, ühtki vaeva ja kes siiski nii ääretult karmi piitsaga vemmeldab teisi.

Neid, kes ei tea sageli, kus lõpeb öö ja algab päev.

*

Nad visatakse enamalt jaolt kõik ühte patta. Proua Ärnad ja need, kes tööpoolest vajavad vanapoisi retsepti järele lapsevitsu.

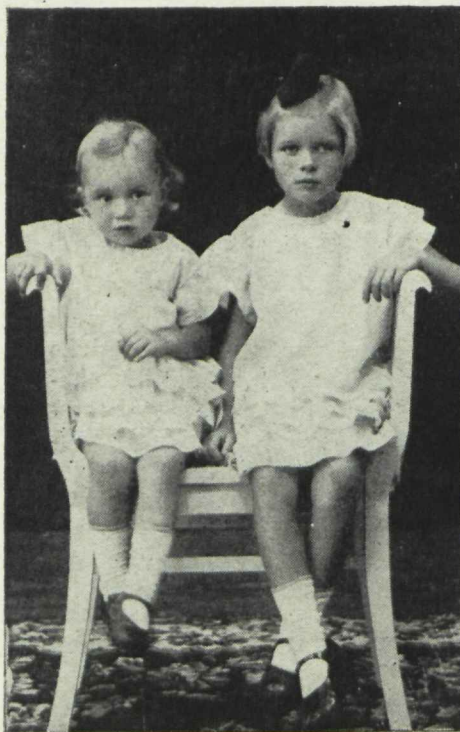
Aeg on täis saanud, mil tuleb sikud lammastest lahutada. Kummadki eri patta.

Aga sinna sikkude patta peab siis ka heitma kõik need vanapoised ja muud sääraseid torisejad. Hästi kõva tuli alla, leegid üle katla.

Kui mõni, ütleme, emadepäeva puhul võtaks kätte ja seaks needsinatsed pajad korda?

Juhan Pahlbärk.

Meie perekondade

JUTA ja ASTA, jaamakorraldaja
A. Aase tütred.

AILI, ajaleht „Kaja“ direktori
A. Külm'a tütar

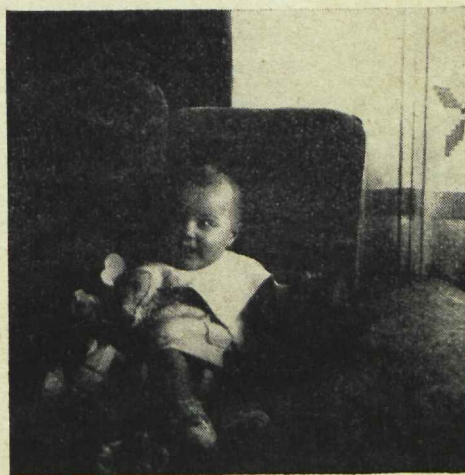
väikesi käskijaid

ÜLLE-MAI, Tartumaa maleva sek-
retäri K. Pahlk'i tütar.

MALLE, tööstur Hugo Pärsimäe tütar

EDA-ANU, üliõpilase Erich Uusen'i tütar

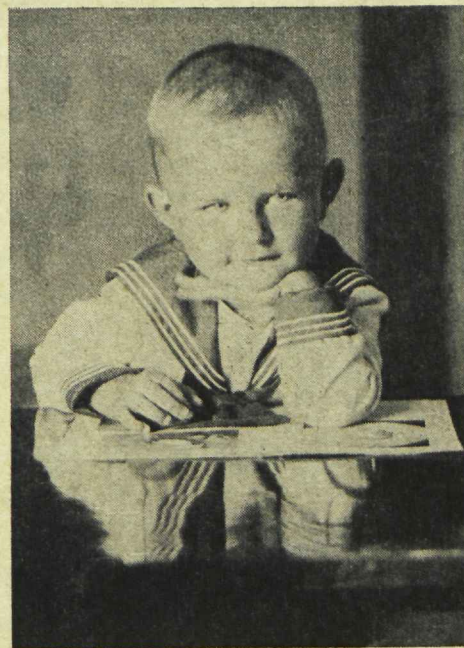
MALL, arhitekt A. Kirsipuu tütar

RAILI, metsatööstur R. Sibul'a tütar

REIN, arhitekt A. Kirsipuu poeg

AAVO, dr. ès. sc. J. Kranig-Kalviste poeg

Kosmeetiline kiirravi

„Mispärast olen just täna nii inetu? Mul on kohtamine. Tahaksin nii meeleldi näida kenana... Mu nahk on hall, mu silmad läiketud — mis pean tegema!?“

Mu armsad, milleks on siis olemas kosmeetika! Teie õnneks on olemas kiire abinõu kosmeetilise ravina. Kõige esmalt keerake vannitoas külmavee kraan lahti. Pole teil vannituba, siis aitab ka pesukaussi valatud külmast veest. Võtke jämedakoeline froteerätik, klappige ta paarkorda kokku ning pange vette, nii et ta üleni märg oleks. Nüüd otsige üles mingi rasvane kreem. Esmajoones hõõruge kreemiga hästi sisse kukal ülemiste kaelalülide kohalt. Sellejärele jaotage kreem üle kogu näo ja masseerige sisse. Pange veidi kreemi ka käsivarte ja käte väliskülgedele. Siis valmistage kummeliteed: võtke umbes 2 spl. kummeliõisi ja kuuma vett peale valades laske tõmmata. Seni võtke ette järgmine töö: puserdage froteerätik hästi kuivaks ja pange kuklale, otsi tagantpoolt ettepoole tõmmates. Mõne aja pärast eemaldage niiske rätik ja kuivatage kukal hästi kuivaks. Valage kausikesse külma vett ja sinna juure mingit näovett või eau de cologne'i, selles tehke vatitupsukene märjaks, pigistage kuivaks ning tupsutage temaga põhjalikult kukalt. Viimane värvub nüüd veidi punaseks. See on tunnus häast vereringest. Aegamisi kaob punetus ja teie kukal muutub õrnalt valgeks. Nüüd froteerige omi käsivarsi harjaga (mitte juurtest, vaid harjastest valmistatud harjaga!). Kastke hari külma vette ja raputage tugevasti kuivaks, alake randmeliigese kohalt ja froteerige mõningaid kordi kindlate tõmmetega küünarliigese ning õla poole. Sellejärele kuivatage käsivarred kareda rätikuga. Nüüd kurnake kummelitee läbi ja kastke sellesse froteerätik, väänake kuivaks ning pange näole. Mida kuumemat teed kannatate, seda kasulikum. Olete aga enam külma veega kohanenud, siis laske tee muutuda leigeaks. Parim on viieks minutiks pikali heita — näol froteerätik, millel veel omakorda linane rätikuke ja lamada üsna rahulikult. Tõustes kastke vatitupsuke külmavee ja näovee segusse, pigistage kuivemaks ning kaotage selle abil rasvase kreemi ja kummelitee viimased jäljed palgeilt, otsalt, ninalt, silmanurkadelt. Lööge katki üks muna. Munakollast te ei vaja, valge aga laske joosta tassi. Sellele pigistage juure veidi sidrunimahla ja segage mõlemaid üksteisega. See segu tuleb viia kas pehme pintli või sõrmede abil näole: esmalt kaela esiküljele, siis lõuale, palgeile, välistele silmanurkadele, otsale, ninale. Mass kalgendub teie näol lühikese aja jooksul. Olgu see mugav või ebamugav, mõjuv on ta aga igal juhul! Mass katkestab nimelt teie naha niiskuse äraandmist. Pärast valgukihhi kõrvaldamist muutub teie nahk värskeks, õrnaks ja peaaegu veatuks. Munavalge eemaldamine on ka kunst. Siin on samuti vaja vatitupsu, veidi leiget vett ja veidi näovett. Mask eemaldada ettevaatlikult. Juba see omapärane tunne ütleb teile, et teie nahaga on juhtunud midagi meeldivat. Väsimus ja halb meeleolu on kadunud.

Järgmisena tuleb veel juure pisut petlikku kosmeetikat. Esmalt puuderdate nägu, alates lõuast, minnes põskede poole, siis nina, silmaääred, otsaesine. Võtke

Kes tahab saada saledaks, peab energiliselt tegema sellist harjutust.

ainult puhas puudritups või vatt. Ärge unustage ka näo üleminekut kaelale! Kaela peate samasuguse hoolsusega munavalge massist vabastama nagu nägu ja alles siis puuderdate. Puuderdate peab lõua altki.

Harjake puhtaks silmakulmud. Selleks pange vasem käsi laubale ja tõmmake otsa veidi ülespoole. Paremasse kätte võtke väike kulmuhari ja, järgides kulmude joonele, harjake nad hästi läbi.

Ripsmehari saab veidi rasvast kreemi või peent õli. Harjata alt üles. Siis jaotada põidla ja esimese sõrme abil ripsmed kiirtekujuliselt igasse külge. Kui teil on väga heledad ripsmed, võtke veidi tušši. Värvitooni vahe ei tohi aga kunagi liig suur olla. Musta tušši võivad ainult tumedajuukselised kasutada, pruunijuukselised ja blondiinid tarvitagu tumepruuni.

Nüüd ka veidi puna näole! Roosa või helepunane puuder — ka kivina — mõjuvad päeval loomulikuna. Punane jaotada oimuluude poole. Punast tarvitada ainult ülemise näoosa juures. Tähtis on huulte minkimine. Mingil tingimusel ei või iga päevaaja kohta sama värvitooni tarvitada. Päevavalgusel ja päikesepaistel võivad huuled ainult üsna õrnalt jumestatud olla. Tõmmata suukaarte sihis. Ainult keskoht — n.n. „süda“ — tuleb veidi järele joonistada, s. t. täiendada. Suunurgad jätta värvimata. Täidlaste huulte puhul on vajaline suurem ettevaatus.

Lõpuks veelkord ülesilmitseda! Ning siis, mu armas, kandke oma nägu ka tõsiselt ilusasti, muidu ei aita kogu teie kosmeetika midagi. On olemas lühike aga häa õpetus: tõmmake lõuga veidi allapoole, üsna veidi ainult, nii et ei tekiks lotikest lõua alla. Sel viisil evivad nägu, kael ja õlad eeskujulikult ilusa seisaku.

Ja Hilja tantsib...

Masinate ähkimine ja lainete mühisev kohin olid ainukesed hääled öös. Vesi meres tõusis ja langes, elavalt nagu tähtede all puhuv tuul.

Paar madrust kõnelesid kodumaast. Ilma et nad oleksid tahtnud, kaldus kõne naistele... Igaüks evis kogemusi ning igaüks mõtles — naine on truudusetu, juba looduselt truudusetu. Ka Malev mõtles seda.

Malev kahekümnekahe aastase blondi ja laiaõlalisenäo omas kord pruudi, tõelise pruudi, kes armastas, nii näis vähemalt, aga ajal, mil ta oli merel — ah, see on ikka üks ja sama.

Malev lahkus kajutist. Jahe ööõhk hoovas talle vastu. Ta seisis kaua tekil ja vaatles tähti.

„Truudusetu,“ mõtles ta ning pani oma palavad käed jahutavale rauale — „kahe päeva pärast saabume sihtkohta,“ jatkusid mõtted.

Öö kadus aegamisi. Koitis varane valgus. Ses hämaruses näis, nagu nutaks Malev...

Ühes eeslinna kõrtsis tantsis keegi tõsine tüdruk. „Kuidas on selle tüdruku nimi?“ küsis Malev. Ning lookaali omanik ütles nime — Hilja.

Hilja oli blond ja graatsiline, tal olid suured, kartlikud silmad. Vaid mõnikord naeratas ta tantsides. See oli kauge, hingelõikav naer.

Tüdruk tantsis aeglaselt ja tasa unistleva naeratusega suu ümber.

Korraga vaikis klaver, tants oli lõpul. Plaksutati käsi ja trambiti. Tüdruk kummardus abitult ning kadus. Kust tuled sa, kuhu lähed? Malev oli kütkestatult vaadeldnud pealt, ta käsi hoidis klaasi kui unes. Ning kaua veel, pärast tüdruku lahkumist lavalt, vaatas ta sinna poole...

Laualt laua juure käivalt lilleüüjalt ostis Malev lilli. Lokaali omanik pistis pea garderoobi. „Sa pead välja tulema,“ ütles ta ja pani roosid toolile, tumedad, lõhnavad roosid.

„Ma ei tule,“ ütles tüdruk järsku isemeelselt, „ütelge härrale tänu lillede eest, kuid tulla ma ei või.“

„Ära tee lollusi, tüdruk,“ mõmises peremees ja tuli lähemale. Ta hääles oli tasane hoiatus.

Tüdruk jäi aga kindlaks, olgugi et tundis, võib-olla kaotab ta nüüd kõik, oma väikese teenistuse ja veel vähema õhtusöögi.

Peremees tuli punase näoga garderoobist ja jutustas Malevile, et ta laskis tüdruku vastuhakkamise pärast teenistusest lahti. Malev tõusis, maksis ja sammus väljakäigu poole. Tema ees kiirustus kitsas kogu. Mastide mets sadamas eraldus teravalt heledast öötaevast. Vesi lamas vaikselt ja tumedalt.

Malev sammus käsi püksitaskuisesse surudes pikka-misi edasi.

„Mul pole ainustki inimest,“ mõtles Hilja, kui ta

peatus ühel sillal, „ent tahaksin siiski elada, kui see poleks nii raske. Mispärast külmetun nii inimeste seas?“

Korruga pandi üks käsi ümber ta õlgade ja soe häälimetas ta nime...

Ülesvaadates nägi ta südamlikku ja ilmelist noore madruse nägu.

Viimane naeratas. Soojus läbis ta keha ja ta hakkas nutma. Kui poiss jälle tema nime nimetas ja tal korruga üle juuste silitas, surus ta oma pea tema õlale. Ta ei tundnud enam mingisugust hirmu.

Siis viis poiss ta vaikselt tumedalt sillalt alla inimeste juure.

*

Masinate ähkiv hingamine ja lainete mühisev kohin olid ainukesed hääled öös. Meri tõusis ja langes elavana nagu tuul tähtede all.

Paar madrust kõnelesid kodumaast. Ilma et nad oleksid tahtnud, kaldus kõne naistele. Igauks evis kogemusi ning igauks mõtles — naine on truudusetu, juba loodusest truudusetu. Kuid Malev naeratas. Ta mõtles Hiljale...

ROOSID TEELAUAL

Kui Helga Talvik astus neli treppi üles maaliija Uno Randmetsa juure, möödus tal silmade eest tema neli abieluaastat. Helga Talvik on õrn ja väike. Hoolimata soojast ilmast kannab ta heledat kasukat, milles värisevad kergelt ta kitsad õlad. See värisemine tuleb sisemisest — hirmust, mis viib Helgat peaaegu pisarateni. Üks silmapilk kahtleb ta. Näib nagu tahaks ta järsku ümber pöörata. Kuid siis sammub ta otsustavalt edasi üles — üks aste teise järele.

Helga Talvik on juba kaua seemiselt maha jäetud mehest, kelle nime kannab ja keda armastab. See on vaene ennastsalgav armastus, mis on harjunud end elatama väikesest lootusest, et kõik muutub kord jälle teiseks. Selle lootuse tõttu on Helga sügav sõprus Uno Randmetsa vastu jäänud sama puhtaks, nagu ta näoilme, mis sunnib maaliijat ikka jälle teda uuesti jäädvustama lõuendile. Uno Randmetsa arenemine kunstnikuna ja ta suurim edu on olenenud sellest õrnast madonna näost, mis ikka ja jälle ta maalides esineb.

Helga Talvik teab, et ta meeldib Uno Randmetsale. Ent alati, kui viimane tahab kõnelda tema abielu traagikast ja uuest elust, on Helga katkestamine nii valulik ja kindel, et mees on juba ammu kaotanud lootuse selle täitumise.

Nüüd seisab Helga Talvik viimasele trepiastmel sõbra ukse taga. Ta sõrmed on klammerdunud ühe kirja ümber. Hommikust saadik ei ole ta käed teinud muud, kui ikka jälle avanud seda kirja. Helga leidis selle klaveri eest, kus mängib ta mees igal hommikul, enne büroosse minekut. Täna olid ta mehe silmad teda kogu aeg jälginud, kui ta seisis vaikselt mehe kõrval ja kuulas.

Lahkudes silitas mees õrnalt üle ta juuste, nagu ta ammu enam teinud polnud. Väike lootusesäde Helga südames muutus suureks ja juubeldavaks.

Ning siis leidis Helga selle kirja, mis tõi talle kindla teadvuse, et üks teine naine on ta mehe elus tähtsam kui tema. Esmalt oli ta omas tuimas valus selle üle vaid imestunud. Palju tunde istus ta kirja ees. Siis kõrvaldas ta oma mehe ülesvõtte vaikselt laualt. Kogu suve oli ta seda kaunistanud valgete roosidega, oodates meest mitte kunagi kannatamatuks muutuva armastusega. Kuid ikka sagedamini närbusid roosid, ilma et ta oleks tulnud. Siis ei oodanud Helga enam.

Nüüd astub Helga Talvik viimase sammu sõbra ukse poole. Ta süda klopib lõhkemiseni, kui vajutab kellale, mille kohal seisab maaliija nimi. Külmade sõrmedega libistab ta üle tähtede siledal metallil. Ta huuled kahvatuvad, kui nad vormivad nime: „Uno Randmets...“ Silmade sulgedes näib talle korruga mõttetut kujutlusena, et see nimi võiks seista kord tema oma kõrval. Kindlas otsuses sirutub ta õrn kuju. Naeratades astub ta vastu ustavavale Uno Randmetsale. Mees vabastab ta mantlist. Nähes Helga silmi, jätab ta ütlemata sõnad, mis Helga telefonikõnest saadik seisavad ta huultel. Ta näitab Helgale oma viimast maali. Helga vaatab kaua oma enese näkku.

„Meeldib ta sulle?“ küsib Uno Randmets keset vaikust.

„Võib-olla ei ole enam olemas seda ennastsalgavas armastuses ootavat Helgat...“, ütleb naine ja mõtleb otsusele, millega ta siia tulnud.

Uno Randmets viib Helga õrnalt teelaua juure, mida kaunistavad valged roosid. Roose nähes langetab Helga murtuna kokku.

„Ma armastan teda, keda — olen otsustanud maha jätta... Ma pean teda alati armastama...“ Kunagi ei ole see Helgale selgem olnud, kui praegusel silmapilgul. Päev, mis pidi viima ta abielu lõpule, oli muutunud uueks alguseks. Helga vaatab paluvalt sõbrale.

„Ära ole kuri, kui ma võtan sult midagi ära, mida ma sulle üldse veel annud ei ole,“ ütles ta tasa. „Ma tahtsin oma elu siduda sinu omaga... kuid ma ei suuda seda, Uno!“

Uno Randmets seisab vaikides tema kõrval. Ta ei tea, mis oli praegusel silmapilgul purustanud ta elu suure lootuse täitumise. Helga tunneb küsimust, mis mehe heledaid silmi peaaegu tumedaks muudavad.

„Selles on süüdi roosid...“ naeratab ta vabastunult. Rõõmsa meeleoluga võtab ta suure kimbu käte vahele. „Ma pean ootama edasi, Uno... kord ta leiab tee tagasi minu juure, kui mu süda ei lakka teda armastamast...“

Uno Randmets võtab viimast korda naise käed. Ta tunneb neis igat õrna valujoont. Ta teab — Helga ei tule enam kunagi. Talle jäävad vaid maalid ja neis see tugev armastusele ohverduv naine. Jääb nüüd üksi oma maalidega, millesse ta on säilitanud tugevama naisest — vahva, püha, alati valmis armastusele ohvrit tooma.

Ta vaatab Helgale järele, kui see astub kiirete sammudega trepist alla — oma naiseelu raskustesse. Tal on käes roosid ja näos nooruslikult armastav õrnus.

Kevaduudised

suures valikus

Müük suurel ja väikesel arvul

HERMAN RÕIVAS

kodumaa vabrikute riidekauplus

Tallinn, Estonia puistee nr. 11, telefon nr. 304-80

Phot. Ufa

„Ideaalne abikaas“

Oscar Wilde, kes suure arusaamisega, armastusega, irooniaga ja sageli hammustava satiiriga on kirjeldanud inglise seltskonda, on ka näidendi: „Idealse abikaasa“ autor. Kui selles filmis, mida praegu vändatakse, on kasutatud ka ta töö sõnastus, siis võime kindlad olla, et lühema aja jooksul ootab meid film, mis ka tekstilt on vaimukas ja vaheldusrikas.

Kuid kogemused on meid õpetanud, et peaaegu kõik, mis seni literatuurist filmide jaoks kasutatud on, on nii suurel määral ümber töötatud, et kahjuks literatuurist midagi enam üle ei ole jäänud.

Sellest hoolimata loodame sel juhul juba nende paljude vaimukate ja tabavate üteluste peale, sest et Thea on Harbou, kes „Ideaalset abikaasat“ filmi jaoks ümber töötas, on kinnipidanud tekstiliselt sellest Wilde'i näidendist.

Külaskäik ateljeesse viib meid inglise seltskonna õhkkonda. Praegusel juhul on tegevusväljaks rafineeritult säetud salong, milles vestlevad elavalt lord Robert Chiltern (Karl Ludwig Diehl) ja lord Goring (Georg Aleksander). Hiljem oleme tunnistajaks, kuidas lady Gertrud Chiltern ja mrs. Gloria Cheveley esmakordselt kohtuvad: üks klassilise iludusena, milline omadus on kergelt kreeka riietust meeletuletava kleidiga veel enam tõstetud: lady Chiltern (Brigitte Helm), teine elava ilmeline, rafineeritud nii riietuses kui liigutuses: mrs. Cheveley (Sybille Schmitz). On kohe märgata suurt põnevust mõlema naise vahel, mis aga on peidetud teeseldud viisakusse. Enesest mõistetavalt peab sest pingest vabanema, mis selle ülisuure viisakuse taga peitub. Kuid see rööviks filmist palju põnevust, kui ta sisu

MARIKA RÖKK. Ufa uus täht.

Ingeborg Theek

Ühel päeval tuli Forsti juure, kui ta ühes teatris andis autogramme, noor tähtsusetu tüdruk ning palus ka oma albumisse allkirja. Forsti huvitas midagi selle noore blondi olevuse juures ja ta kutsus viimast harilikule prooviülesvõttele. Kogu ateljee oli hämmastunud selle üle, kui võrt hästi väike Ingeborg Theek, isegi õppinud tähtedele raske prooviülesvõtte protseduuriga toime tuli. Siin seisis valmis näitleja kaamera ees, kes veel kunagi oma elus ei olnud õpetust saanud. Forst angažeeris teda „Mazurkasse“ üht osa mängima ning pea tutvume selle noore näitlejaga.

Adele...

Uus Sandrocki-aneekdot. Ateljees vahetatakse tulede seadeldist. Et aeg venib pikale, võtab üks näitleja igavusest ajalehe kirjutuslaualt ja hakkab lugema.

„Adeleke,“ ütleb ta mõne aja pärast, „kuula: praegu on prof. Voronoff, „prantsuse Steinach'ile“ jutustanud, et ta reisil Venemaale peatub ka Berliinis. Kuidas oleks väike jutuaamisega noorendamise meistriga?“

Adele pööras pea vaid üheks hetkeks oma vis-à-vis poole.

„Veel mitte!“ ütles ta ja luges edasi.

„Suur puhastus“

Anny Ondra uuem film näitab teda jälle täitsa uues atmosfääris. Bessie, resoluutse tüdrukuna, on ühe „puhastusinstituudi“ juhatajana. Ühel õhtul on ta tellitud puhastama kellegi seltskonnadaami eluruume. Samal õhtul tuleb ka sinna Robert Cox, ühe suure moeäri junior š e f f, et viia oma pruuti maskeraadile. Et ta juba „hulguste balli“ jaoks riietunud on, peab Bessie teda sissehiilivaks vargaks. Robert ei tee midagi selleks, et selgitada eksitust. Asi teeb talle nalja ning pealegi meeldib talle tüdruk. Et ta ka viimasele meeldib ja tüdruk teda üsna korralikuks poisiks peab, kes ainult kord libedale teele sattunud, siis teeb ta poisile ettepaneku astuda tema puhastusekolonni „aknapuhastajana“, et ausa tööga jälle oma elu rööpasse saaks viia.

Robert tegeleb juba järgmisel päeval puhastusekolonnis. Firma kümneaastase juubeli puhul on õhtul väike pidu. Bessie ja Robert tulevad juba teineteisele veidi lähemale, kuid viimane vaikib ikka veel oma tööliste isiku üle. Nüüd katsetab Robert trikiga. Ta teeb puhastuse kolonnile ülesandeks tulla puhastama tema enese korterit. Ühtlasi laseb katta laua kahele ning loodab Bessiele kord asjaolu selgeks teha. Kuid Bessie näeb, hoolimata kasvavast sümpaatiast, Robertis ikka veel kahtlast inimest. Tal on hirm, et viimane võiks selle

edasi kõnelda. Juba asjaolu, et kaks näitlejat, nagu Sibylle Schmitz ja Brigitte Helm vastasmängijatena esinevad, tõstab meie huvi „Idealse abikaasa“ vastu.

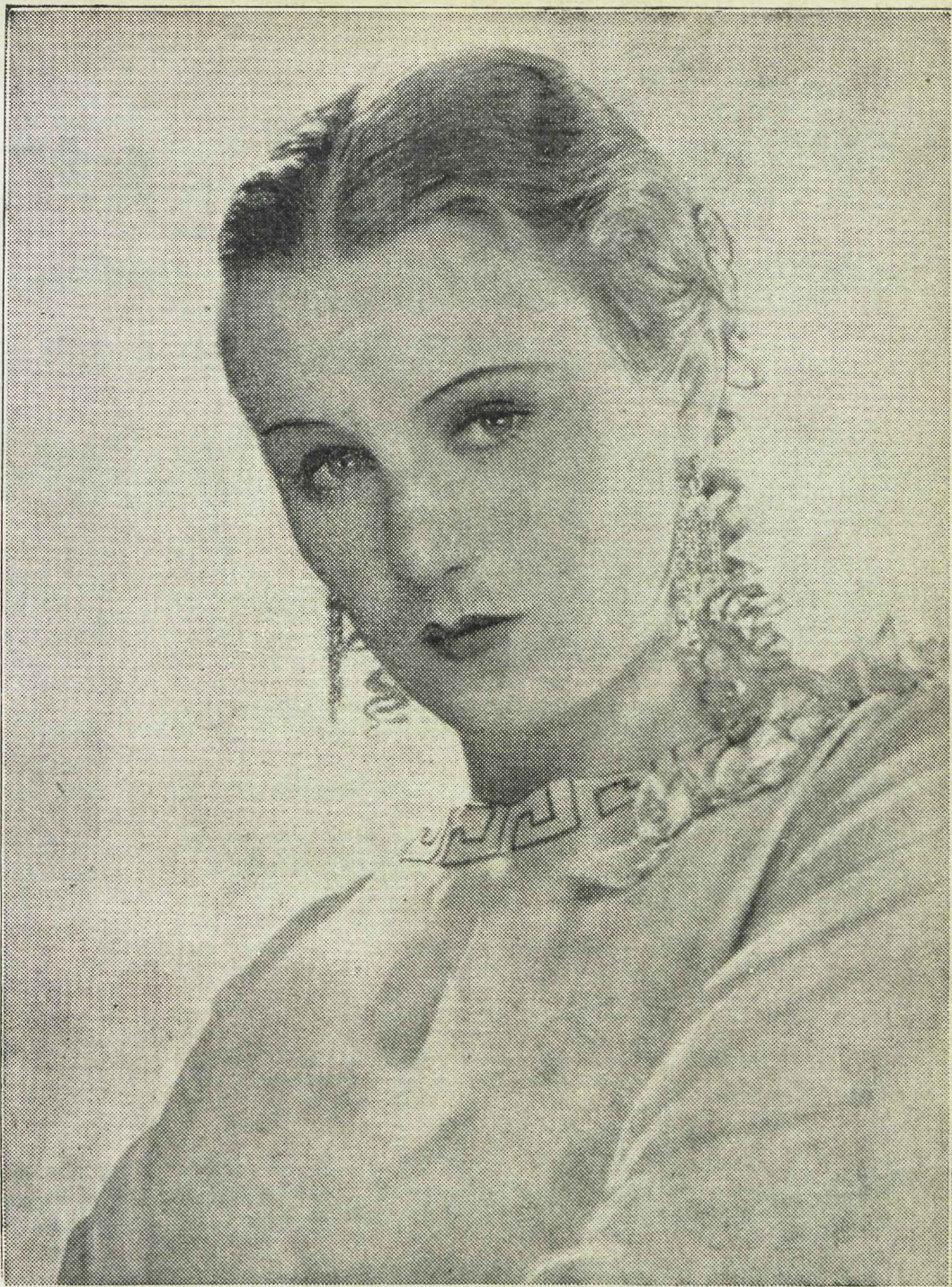
Ka üks ettepanek.

Oma naiseliku ja õrna oleku tõttu on prantsuse näitlejatar Annabella kõigis Euroopa maades armastatud. Mõne aja eest hammustas teda teatavasti filmi „Varietee“ väntamise aeg tantsukaru säärest. Annabella oli sunnitud loobuma filmimisest ning ta läks Pariisi oma mehe juure. Pea ilmus ajakirjades ülesvõtte, millel oli näha näitlejatarit veetmas aega majakatusel, toetudes ühe käega kargule teisega katust ümbritsevale võrele. Ühel päeval saabus talle kellegilt inglise filmi ettevõtjalt ettepanek, mis kostus (täie tõsiduse juures) umbes nii: „Lugupeetud näitleja, mul on üks naljamängu manuskript, milles mängib peaosas daam, kellest on auto üle sõitnud. Teie õnnetuse tõttu näite mulle olevat eriti sobiv selle osa jaoks ning ma palun teilt vastust, kas teie olete nõus. Kahjuks ei ole Annabella avaldanud, mis ta sellele leidlikule filmimehele vastas...

*

Filmis „Madame Dubarry“ mängib nimiosa Dolores del Rio. Viimane oli kunagi ühe rikkama Brasiilia farmeriga abielus. Kord filmiti ta mehe asunduses ning siis tegi ta esimest korda lähemalt tegetmist filmiga. Ta laskis end lahutada, et hakata filminäitlejaks. Nüüd on lehtedes teade, et ta lahutatud mees on nende päevade sees abiellunud filminäitleja Meg Chestertoniga. Filmimiljöö näib mitmesugusel kujul nakkav olevat...

KÄTHE GOLD mängib Ufa suurfilmis „Amphitryon's“ Alkmene osa. Günther Stapenhorst'i produktsioon

Phot. Ufa

elegantse härra korteris millegagi „hakkama saada“ ning takistab viimase mängu. Nii peab Robert, selle asemel, et Bessiega lõunatada, ka see kord oma enese teenri silmade all puhastajat mängima. Siis areteeritakse teda

veel koguni Bessie poolt jälgima saadetud detektiivist. Järgmisel hommikul selgub alles lõplikult kogu selle eksituse komöödia. Kõrgel üleval redelil saab „kelm“ Robert Bessielt esimese suudluse...

Tähelepanu!

Veidi uut „Mareti“ lugejaile:

Teie fotografeerite — Meie anname nõu

Paljud meie lugejad, kes omavad fotoaparaadi, on avaldanud soovi, et suve kestel „Mareti“ veerudel ilmuks kirjutisi fotografeerimisest.

Meie omalt poolt oleme selleks astunud vastavaid samme ja tahame lugejaid kõigiti sel alal aidata hea nõuga.

Fotografeerimine ei ole tänapäeval enam mingi luksuse, vaid ainult võrdlemisi odav lõbu.

Aga fotografeerimine ei ole siiski nii lihtne, kui seda algajad fotoaparaadi omanikud endale ette kujutavad. On väga patune ja ekslik hüüdsõna: „Teie ainult klõpsutage, edasi hoolitseb juba fototarveteäri!“ Tavaliselt luhtuvad sel juhul kõik ootused ja lootused, sest üksi ilmutamisega ei saa suurt saavutada. Enne kõike peab olema asja enese vastu pisut armastust ja arusaamist materjalide valikul. Seda armastust fotografeerimise vastu tahamegi Teis äratada ja süvendada järgmise numbriga uues fotonurgas.

„Fotografeeri oma elu ja ümbrust!“ olgu meie fotosõprade mottoks.

„MARET“.

Jüdamete-mäng

ROMAAN

Katrin Holland

Eelmise osa kokkuvõte: Clemens Kerkhofen oli maailmakuulus klaverikunstnik ja veetis suurema osa oma elust suurlinnades. Ta rändas oma teenija Martin Geyeriga New-Yorkist Londoni, kus esines klaverikontserdiga Albert Hallis. Londonis kuuleb ta juhuslikult ühest majast mööda sammudes viulimängu ja see meeldib talle niivõrd, et saadab teisel päeval Martini mängijat otsima. Viuldajaks osutub keegi prl. Ridley, kes sel hetkel, kui Martin sinna jõuab, on vannis ja ei lase meest sisse.

Martin pöördubki selle sõnumiga Kerkhofeni juurde tagasi. Prl. Ridley on vaene tüdruk, kes on pärandanud oma muusikaande surnud isalt. Ka ema on tal aastate eest surnud.

Samal õhtul eksib Clemens Kerkhofen veel kord sellesse tänavasse ja koputab prl. Ridley uksele. Nüüd lastakse ta sisse ja pakutakse kohvi. Nad jutlevad kaua. Prl. Johanna Ridley mängib viiulit. Kerkhofen on sellest nii vaimustatud, et lükkab kojusõidu oma naise Babetti mõisa prl. Ridley pärast edasi. Ta kutsub preili oma kontserdile.

Veidi hiljem võimaldab Kerkhofen prl. Johanna Ridley'le, kes osutub väga andekaks viuldajaks, kontserdi lord Frances Cornwelli lossis. Johannal oli edu. Peale Johanna kontserti sõidab Kerkhofen oma koju naise ja laste juurde.

Frances Cornwell on neljakümne aastane vanapoiss, kes on pettunud õnnetu armastuse tõttu naistest.

Ühel päeval kutsub Cornwell Johanna oma poole einele ja teeb talle abiellumise ettepaneku. Johanna lükkab selle tagasi, seletades, et tema peab end pühendama muusikale.

„Ja, aga mis?“ Babett vaatas talle mõistmatult otsa. „Kas on see töötamine — joosta tundide kaupa metsas ja põldudel ning unustada lõuna- ja õhtusöök?“

„Ka see on töö,“ ütles Martin.

Babett kõhatas: „Ta lasi enesele saata noodipaberit. Ta tahab kirjutada muusikat. Kas mõistate, Martin?“

Martin naeratas ebakindlalt. Mõnikord nende kolme viimase aasta kestel Kerkhofen oli öelnud eriti igatsevail silmil: „Kord tahaksin leida aega ja puhkust, koguda jõudu, et võiksin anduda tööle, mida olen tahtnud teha juba aastaid.“

Babett ütles vahenditult: „Ta tahab siit ära minna.“ Martin kohkus. Mida pidi see tähendama? Ja kordas viimaks:

„Siit ära minna?“

„Metsamajja,“ jatkas Babett lühidalt. Ta palkas inimesed, kes talle selle maja korda seavad. Ta arvab, siin olevat liiga palju kära. Ta vajavat vaikust.“

„Siis on ta nüüdki metsamajas,“ tähendas Martin ja naeratas talle lohutavalt. „Kunstnikul on tujud.“

„Ilusad tujud,“ pomises Babett „Paradiisist“ ja mõtles endamisi: „Mitte süüa, mitte magada —

midagi ta ei teeks kui talle seda ei sunnitaks: tahab üksi olla!“

Võibolla, kaalutles ta, pahandas teda Tom Vorbergi alatine lähedalolu. Ta pilgud ekslesid nagu väikesed, piiluvad linnud tuba mööda, laskusid kirjutuslauale ja kiindusid seal kirjale, mis — et ta mitte ei ununeks — oli asetatud kella najale. Võibolla Babett poleks teda märganud, kui mitte jäme punane kriips sõna all „isiklik“ poleks köitnud tema tähelepanu.

Ta sirutas käe kirja järele, võttis ta laualt, keeras teda sõrmede vahel, otsis vaistlikult saatja aadressi, mis aga puudus, ja silmitses käekirja.

„Keegi naine,“ ütles ta, „imelik! Kas Kerkhofen saab sageli isiklikke kirju?“

„Ah ja,“ vastas Martin, kehitas õlgu ja lisas: „Siin pole midagi parata.“

Babett tõstis pead.

„Ma ei oleks iialgi tulnud mõttele, kirjutada mõnele kirjale „isiklik“.“

„Miks teevad seda naised?“

„Seepärast, et nad ei taha, et sekretär avaks kirja. Seepärast, et nad soovivad, et professor loeks ise seda, mis neil talle öelda on.“

Babett küsis lapselikult ja lihtsameelselt:

„Ja mida nad talle ütlevad?“

„Noh, et nad leiavad ta olevat imelise või tahavad temaga tutvuda, või jälle, et ta nende hääks midagi teeks.“

„Ah nii!“ Ja see veider lõkkele löönud kartus, mis oli teinud ta paariks hetkeks rahutuks, kadus: „Kõik süütumad asjakased.“

„Usun juba,“ sõnas Martin. Babett mängis ikka suure, valge ümbrikuga.

„Na,“ lausus ta viimaks, noogutas talle ja lahkus toast. Vähe hiljem, neelates isukalt maasikaid, leidis Martin äkki, et Babett oli kirja kaasa võtnud.

Hajameelne Babett! Ta unustas kirja, mille ta mitte just tahtlikult, kuid endale aru andmata oli jätnud pesukapi ülemisele riiulile. Parajasti, kui ta jooksis läbi koja, et vaadata aasal tülitsevaid lapsi, tuli tüdruk.

„Palun köögirätte, armuline proua.“

Babett leidis kirja alles kolm päeva hiljemini, otsides Clemensile, kes tahtis täna kindlasti metsamajja kolida, voodilinu.

„Sa armas jumal,“ mõtles ta, „loodetavasti ma ei ole sellega kellelegi mingit vempu mänginud,“ ja otsustas kirja kohe ühes pesuga metsamajja viia.

Nii nimetatud metsamaja oli pisike lihtne puuehitis. See asetses seal juba siis, kui vana parun Babetile „Paradiisi“ ostis, ja oli määratud metsatöölilistele peavarjuks või lihtsalt küüniks. Majake oli meisterdatud üleni kuusest ja lõhnas toredasti puust ja heinast. Õieti oli see vaid üks ainus suur ruum,

kui aga Babett „Paradiisi“ kolis, lasi ta tema niipalju korda seada, et majas võis elada. Suur ja avar ruum poolitati 12. meetri pikuse seinaga, nii et saadi kaks tuba, üks vähem, teine suurem. Valgustuseks seati sisse elekter, tuules kiunuv, roostetunud hingedega uks asendati uuega, aknad tehti avaramaks ja siis toodi siia härrastemajast paar vaipa, mõni raamat, hiiglalal diivan, vanaemaaegne kapp ja vajalikud keedunõud. Metsamaja asetses valgest, lamedast härrastemajast tunni tee kaugusel, keset lagendikku, kus õhtuti ammusid hirved, jänesed hüppasid üle purde ja öökullid huikasid. Üsna soojadel öödel ei läinudki Babett ja Clemens tagasi koju, vaid ööbisid siin. Hiljemini kui Clemens viibis ikka sagedamini reisidel või elas oma Berliini korteris, mida Babett ei suutnud taluda, nagu ta ei talunud ühtki linnakorterit, seisis metsamaja mõni aeg tühjalt ja kasutamata, kuni lapel olid juba küllaldaselt suured ja leidsid, kui imeilus oli, tunda end omaenda maja omanikuna ja isandana.

Siis tuli kool ja lapsed leidsid õppetöö vaheajal uusi mängu, viibisid meelsamini väljas väikesel saarel, kus asetses ujula, või aelasid kogu päev hobustega koplis. Nii vajus metsamaja jällegi unarusse, kuni Clemens ta jalutades uuesti avastas ja otsustas siia vaikusse töötama asuda.

Babett pakkis pesu, tindi ja puuvilja korvi, pani kirja kõige peale ja asus teele. Läbi vana ilusa metsa Clemensi juurde minnes mõtles ta ühest ja teisest. Ta mõtles näiteks: Kunstnikel on tujud, Martinil on õigus; — köögitüdruk peab hakkama kirsse sisse keetma; Polly võiks õieti igal hommikul Clemensi juurde ratsutada ja talle süüa viia; Aida, väike pruun varss, ei meeldi mulle põrmugi; Gabriel joob liialt palju, eile oli ta täiesti joobnud; tahaksin, et Clemens ei tegeleks nii palju oma kutsega; Petersen arvab, et peaksime lõikuseks tööjõudu juurde võtma. Tom Vorberg on hea poiss — ta peaks abielluma. Naljakas õieti, et võhivõõrad naised tohivad kirjutada minu mehele kirju. Rick vajab uut ülikonda. Varemini ma kunagi ei kades-tanud. Martin on pärl. Hea, et mul ei tarvitse elada linnas; lamburiga pean ilmtingimata kõnelema. Järgmisel aastal kasvatame veelgi enam naereid...

Siis kuulis ta, kuidas Clemens vilistas. Ta istus puumaja ees pingil, mille ta ise oli meisterdanud, ja suitsetas piipu — hirmus harjumus! Vahete-vahel ta vilistas. Babett pidi selle romantiku pärast naerata. Mehed ei saa iialgi täiskasvanuiks.

„Oled nüüd õnnelik?“ küsis ta ja istus mehe kõrvale.

„Pilkur, hõbeblond Babett,“ ütles Clemens, „kas sa ei suuda siis mõista, et võidakse oleneda tibatillukestest, väikestest asjaoludest?“

Babett raputas tugevasti pead.

„Hea, et mina ei vihastu, kui ukсед pauguvad, või kui teenija korraldab oma maitse järele minu kirjutuslauda.“

„Oled kadestatav.“

„Seda ma ei usu,“ kahtles Babett: „mul on mees, kes tuleb kolmekuise äraolemise järele koju ja teeb nädala pärast jälle putket.“

„Aga saa ometi aru, Babett...“

„Selleks olen liiga rumal.“

Clemens ei lausunud midagi ja see pahandas Babetti.

„Mis kiri sul seal on?“

„Ah, see vedeleb juba mõni päev siin... unustasin sulle järele saatmast.“

„Kas ei ole Martini kohus minu posti eest hoolitseda?“

„Kipitab sul siis nii väga teiste naiste meelitusi kuulda?“

„Aga Babett?“

„Sa oled lontrus,“ ütles Babett, „isekas, rumal lontrus, Clemens. Aga kõik mehed on lontrused, sest nad ei suuda olla truud.“

„Kas sina oled alati truu, Babett?“

Ta naeris: „Arvan, et olen. Mul on liiga palju tööd ja liiga vähe aega, et mõelda rumalaid mõtteid.“

„Mida siis teada tahaksid?“

Ta kummardus tema juurde alla ja pani käe tema õlale.

„Mitte midagi,“ ütles Babett lühidalt, „see ei puutu minusse. Ei huvita mind. Tean, et mehed peavad olema mõnikord inimesööjad või tahavad seda olla.“

Clemens avas kirja.

„Ah,“ ütles ta ainult. „Kiri oli Johannalt.“

Üks pilt libises kirjapöogna vahelt, ajalehe väljalõige. Babett kummardus seda võtma.

Clemens luges:

„Homme on minu viimane kontsert ringhäälingus. Lord Cornwell ütles, mõlemad eelmised kõlanud hästi. Imelik, eks ole? Rõõmustun hirmsasti Berliini üle, teie ja kõige üle, mis tuleb. Vahel ma ei suuda kuidagi uskuda, et elu võib olla nii ilus. Milline imetore juhtum, et nimelt teie pidite seisma maja ees, kui mängisin. Kolme päeva pärast olen Berliinis. Nägemiseni. Johanna.“

Pealkiri puudus.

„Siin on pilt,“ ütles Babett ja ei midagi muud, vajutades hambad kiuslikult ja pilkavalt alumisse huulde.

„See on Johanna,“ sõnas Clemens.

„Kes on Johanna?“

„Kas ma ei jutustanud seda? Ta on too väike viuldaja, keda Londonis tundma õppisin.“

„Ei,“ ütles Babett, „aga ajalehis kirjutati sellest.“

„See siis on sinu imelaps.“ Ja korruga ta oli väga lõbus.

„Nagu mustlanna näeb ta välja. Ja nii noor!“

„Leiad sa?“

„Ja ilus, imeilus.“

„Mis päev on meil täna?“ küsis Clemens.

„Kolmapäev.“

Clemens vaatas postitemplit ja kokkus.

„Siis on Johanna juba Berliinis.“

„Kas sa tahtsid ta siia tuua?“

„Hoolitsema peab tema eest siiski.“

„Muidugi,“ ütles Babett süüdlase koolitüdruku näoga. Kui kole, saabuda suurde, tundmatusse linna ja olla üsna üksik.“

„Saada Martin!“

„Kuhu?“ küsis Kerkhofen pisut juhmit.

„Või mine ise,“ jatkas Babett, „mine Berliini ja too ta siia. Majas on ruumi küllalt. Ja mida peakski ta seal Berliinis praegu tegema?“

Clemens vaatas oma naisele. Kuidas tuli ta mõttele, võõrustada inimest, keda ta ei tunnud?

„Aga tema teeb muusikat,“ ütles ta.

„Siis sul on ju seltsi,“ vastas Babett ja süüdlane ilme tema näolt kadus.

„Kuhu professor sõidab?“ küsis Martin kohkudes, nähes Clemensit autosse astuvat. „Arvasin, ta tahab töötada?“

„Ta läheb oma imelast siia tooma,“ ütles Babett. „Johanna või kuidas on selle tütarlapse nimi. Ta saabus just äsja Berliini. Ta võib magada Clemensi toas, sest tema ise elab metsamajas.“

Martin pistis käed kuuetasku. Üsna aeglaselt libises naeratus üle tema näo. Babett oli kuradi tark naine! Olla nii tubli! Müts maha! Martin ei hakanud järele mõtlema, kas tema alati ärkvel olevad kahtlustused on üldse põhjendatud. Ta plaksutas mõnusalt keelt. Taevas näis talle pilvitu ja selge. Ah, see hüva Martin! Kas lüüa vaadilt põhi alt või keerata kraan lõdvale — vein voolab ikkagi välja!

Kui Clemens sõitis läbi Potsdami, meenus talle korraga, et tal ei olnud kõige vähematki aimu, kus Johanna peatus. Selline rumal plika! Selleasemel et kirjutada korralik ja mõistlik kiri, teatada rongi saabumis- ja väljumisaeg, nimetada hotell, kuhu asub elama, kirjutas ta vaid üsna lihtsalt, et ta tuleb. Sa armas jumal! Kust ta pidi teda otsima? Ka Babett oli imelik, lastes kirja päevade kaupa vedeleda. Oleks ta kirja õigel ajal kätte saanud, ta lihtsalt oleks sõitnud teatud päeval Berliini ja oodanud oma korteris Johanna telefonimist. See oli üldse ainus õige tee. Johanna loomulikult helistaks talle.

Ta sõitis suure kiirusega linna ja imestas isegi, kui äkki ta oli jõudnud oma maja ette Vahtra puisteele. Ta pidi kõlistama, sest ta oli unustanud võtmed, ja uksehoidja tervitas teda läbi tõmbakna. Kerkhofen noogutas, võttis võtmed ja leides, et tõstuk oli katki, hakkas ta kiirete sammudega trepist üles minema. Viimasel astmel tema korteri ukse ees kükitas Johanna. Neiu magas. Tema kõrval seisis suur, must, kirjult kleebitud kohver, aga viiul lebas tema süles. Neiu pea, kergelt kuklasse kallutatud, nõjas ülemisele trepiastmele, ilusasti voolitud lõug oli sirutatud ette. Väike must mütsike oli vajunud vasakule silmale, kattes peaaegu pool põske.

Kerkhofen jäi seisma ja silmitses teda suure rõõmutundega. Siin see laps siis nüüd istus ja magas.

„Johanna,“ ütles ta ja istus tema kõrvale trepile, „hallo, Johanna!“

Johanna aga ei liigutanud. Ta hingas võibolla pisut sügavamalt. Clemens läitis sigareti. Neiu näis olevat lõpmatu väsinud, kuid küllap ta ärkab. Ent Johanna ei mõelnudki ärgata, ja kaua kükitas Kerkhofen tema kõrval ja valvas tema und. Siis äkki ta avas silmad, vaatas mehele otsa, tundis ta ära, hõõrus endal lapse kombel kahe rusikaga silmi ja ütles:

„Hallo, Clemens Kerkhofen, ometi viimaks!“

„Millal saabusite, Johanna?“

„Täna hommikul. Täna ennelõunat. Sõitsin Londonist lennukiga siia. Oli jumalik. Maailm näis nii väike, nii rahulik, ja pilved rändasid tuules. Kümme, kakskümmend korda... ah, ma ei tea, kui sageli... helistasin teile. Siis sõitsin hea õne peale siia. Arvan, olen kella puruks helistanud. Ja siis istusin siia!“

„Ja magasite.“

Ta naeris. „Mida oli mul parematki teha? Kord pidite ju siiski tulema... Nüüd olen siis Berliinis... teie juures.“

„Jah,“ ütles Clemens, „nüüd olete minu juures, Johanna! Töötame jumalikult koos ja oleme head seltsimehed.“

Peaaegu metsiku liigutusega haaras Johanna tema käe.

„Lubage mulle, et te ei jäta mind üksi! Vajan teid nii hirmsasti. Ma ei suudaks teieta elada. On, nagu oleks Silvester jällegi siin, isa ja sõber ja õpetaja ühtlasi... kõik ühes isikus. Kas ei ole see jumalik, ... ah, palun, kas võin teid nimetada Clemensiks? Mul ei ole kedagi maailmas peale teie ja muusika. Ja teieta oleksin üsna vaene... Teie kinisite mulle taas muusika. Ja nüüd on kõik hästi!“

Ta seisis tema ees, lapselik ja paenduv lehvivate lokkidega ja metsikute, õrnade silmadega. Kui väga pidi ta viimaste aastate jooksul janunema soojuse, sõpruse ja õrnuse järele!

„Loomulikult peate mind Clemensiks hüüdma.“

„Ja mis me nüüd teeme,“ küsis Johanna ja vaatas talle otsa. Nüüd sõidame „Paradiisi“, Babeti juurde.“

Ja nagu hommikul vara Babett oli küsinud, nii küsis nüüd Johanna:

„Kes on Babett?“

„Babett on minu naine.“

Oleks umbusklik, alati ohtu haistev Martin sel hetkel näinud Johanna nägu, siis kõik tema kahtlused oleksid lennanud nagu haganad tuulde. Sest Johannat ei kohutanud see uudis põrmugi, ja ta selgel, õrnalt voolitud laubal seisis selgesti ja arusaadavalt loetavalt täielik ükskõiksus Clemensi kui mehe vastu.

Clemens oli Johannale inimene, kes oli annud temale uue elu, ja kellega teda sidusid vaid ühised huvid ja ühine siht. Vaikse pistega südamesse tundis Kerkhofen: oleksin kirjanik, tänavalkäija või miljonär, tal ei oleks minu jaoks ainustki pilku.

Ent hea jumal ei lasknud tal mõelda järele miks see äratundmine talle valmistas valu.

Seekord ei seisnud Babett parve ääres. Ainult Polly ja Rick tormasid neile vastu, püsisid silmapilgu vaiki, et silmitseda Johannat suuril, uudishimulikel silmil, ja küsisid siis nagu kokkuleppel läbiseigi:

„Kas oskad ratsutada?“

„Ka ilma sadulata?“

„Kui kõrgele hüppad?“

„Kas oled juba kord kolmsada meetrit ujunud?“

Clemens tahtis nad käsutada vaiki, seletada, et külaline ei ole tulnud nendega mängima, kuid peatus segaselt. Laste rünnak näitas Johannat uues valguses. Iialgi varemini tal polnud tulnud meeldegi järele mõelda, kuidas Johanna oli veetnud oma isikliku elu. Äkki huvitas see teda. Kas tal oli elukogemusi? Mis ta oli seni teinud ja kuidas elanud?

Kui Babett nägi neid nii aknast üle põldude tulevat, Johanna Polly ja Ricki vahel, Clemens pisut eemal, nende taga, mõtles ta: Noh, kui kõik naised on nüisugused, nagu see Johanna, siis pean küll häbenema oma rumaluse üle. Ja pisut kimbutatult tunnistas ta enesele, et ta oli olnud siiski pisut liiga kiivas Clemensi pärast, mehe pärast, kes kuulus temale.

(Järgneb.)

Valgustamise kunstist

Edenenud tehnika ja eriti toonitatud asjalikkus on kõrvale tõrjunud kõik igivanad ebaajakohased valgustamise meetodid. Eelkõige on püütud seni tavaliselt lae keskelt allarippuvat lampi asendada otstarbekohaste klaastorudest või -plaatidest konstrueeritud valgusekehadega. Võib öelda, et see tendents otstarbekohasusele, vastava stiilimaitse arenemisega, on oma kõrguspunkti juba ületanud. Eelistatakse jälle meeoluloovat hämarust ja prismideläikes maagiliselt säravaid kristall-lühtreid. Maalilist hele-pimedust soovides, kasutatakse mugavaid, kergesti ühestkohast teise viidavaid lampe või seinavalgustust. Seisvate lampide ostmisel tuleb silmas pidada nende seisamise tuge-

vust. Eelistatavamad on rauast, pronksist või messingust valmistatud lihtsakujulised lambid. Need on täiendatud vaid valgust hästi läbilaskva pergamendi või mõne maalilise varjuga. Et elektritraat õhus segavalt ei ripuks, selleks tuleb kontakt panna hästi madalale põranda lähedale. Sääraseid kontakte olgu toas palju. Midagi ei tõsta enam toa hubasust, kui vaheldusrikas valgustus.

Kirjutuslaua-, klaveri- ja voodivalgustuseks sobivad torulambid, viimasel juhul magamisvagnu lampide sarnaselt sein külge kinnitatult. Sel viisil langeb valgus otse raamatule või ajalehele, ilma et pimestaks silmi. Ka peegli valgustamiseks tualettlaua kui ka vanni-

toas on niisugused lambid praktilised.

Ruumi stiiliga hästi sobiv seinavalgustus on sageli mõõduandev kogu sisustuse rütmilisele korraldusele. Ruumihoidev ja efektne on seinas sees olev valgustus, mille heledust võib tõsta veel nägematute peeglite abil. Üldiselt peab aga igat teravat valgust võimalikult pehmendama. Ka seal, kus on vaja suurt valgusallikat, on soovitatav silmi hoida liigse heleduse eest. Ruumi ühtlaselt valgustamiseks on mugavamaks ja pehmemaks valgustamiseks kaudne viis. Trehtrikujuliselt valgust lakkeheitv jalalseisev lamp evib uues valgustamistehnikas suurepärase mõju.

Akna eesriided ja lillede aken

Igas toas moodustab akna dekoratsioon kogu dekoratiivse seadeldise tulipunkti. Meie uued ja ümberehitatud majad kergendavad märgatavalt probleemi lahendamist. Akende juures võiks isegi vahet teha: „aknad vaatlemiseks“ ja „aknad läbi vaatamiseks“. Kus aken võimaldab vaate maaliliselt ilusale maastikule või arhitektooniliselt huvitavale tänapildile, seal ei tohi väljavaadet mingil tingimusel varjata. Seal tuleb teda raamistada, et ta tunduks tuba kaunistava seinamaalina!

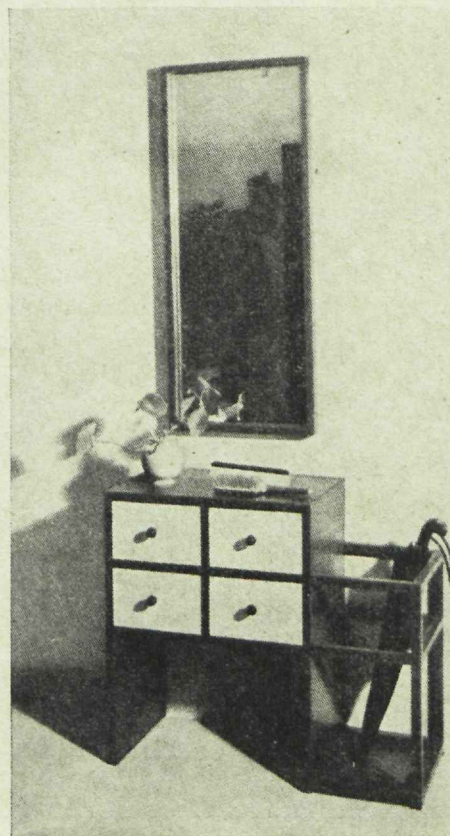
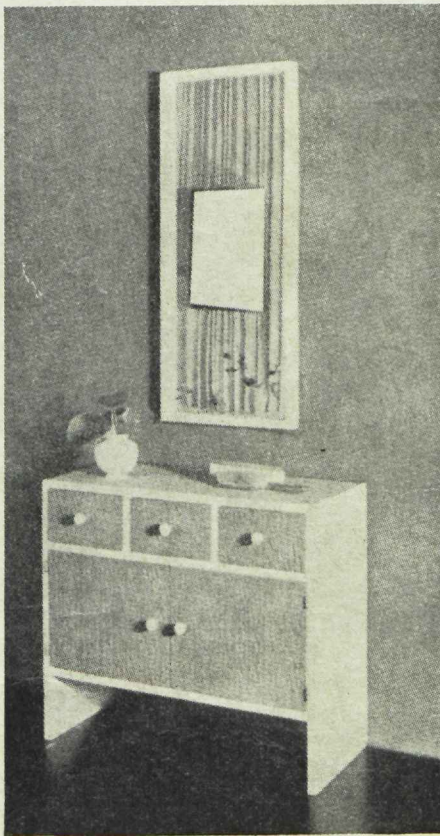
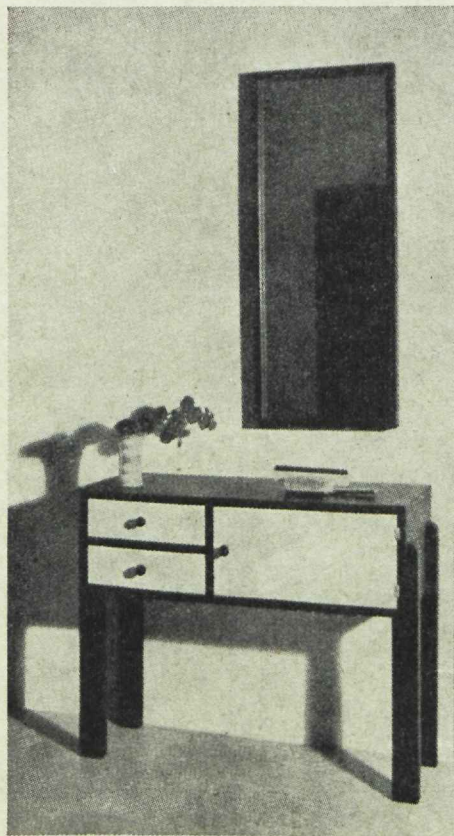
Enamik maju aga ei evi eriliselt huvitavaid väljavaateid, mistõttu neil korral akendega käitumine palju raskem on. Peab ju ka siin aken peale valguseallika omama toa dekoratsiooni ülesande. Sel juhul tuleb väljavaate miinimum ühendada õhu ja valguse maksimumiga.

Tänapäev on kasutada mitmekesiseid kergeid, õhulisi aknaeesriideid, nagu voile, markisett, peen pitstüll, jne., mis täidavad kahekordset otstarvet: looritavad

mittehuvitavat väljavaadet ning lasevad sääljuures küllaldaselt valgust läbi.

Eriti palju on tarvitama hakatud liikuvaid, raskemaid aknaeesriideid. Viimased peavad valguseehtsade olema, muidu pleekuvad nad liig ruttu. Nende värv ja muster sobigu seinaga ning mööbliga, või toonitagu kontrasti. On seinad ja mööbliriie ühevärvilised, siis mõjub tugevasti musterdatud eesriie akna dekoratsioonina väga elustavalt. Mustriilise tapeedi juures on parem tarvitada ühevärvilisi eesriideid. Need põhiprintsiibid kaotavad aga maksvuse, kui evitakse akna kaunistamiseks tõesti loovat maitset. —

Mõelda ka sellele, et päevavalguse kadumisega kaob ühtlasi akna mõju. Vanema generatsiooni maitse eeskujul hakatakse tänapäev ikka enam ja enam hindama akende elustamist lilledega. Eriti sobivad on selleks lõunapoolsed toad, kus lilled kogu toa rõõmsust veel enam tõstavad.

Valik eestoa mööblit.

Lilleline suvekleit krepsiidist. Üldiselt valitseb lihtne joon, ainult kaelaavaus ja käised langevad rohkelt voltidesse, mis ongi üks eelseisva hooaja moe erinevusi. Kleit on ilma vööta. Seljal on kaks rii-deriba kinnitatud vöö kohale ilma seoseta.

Hommikujakk läikivast siidist kergelt vateeritud ja ilustavalt läbi tikitud.

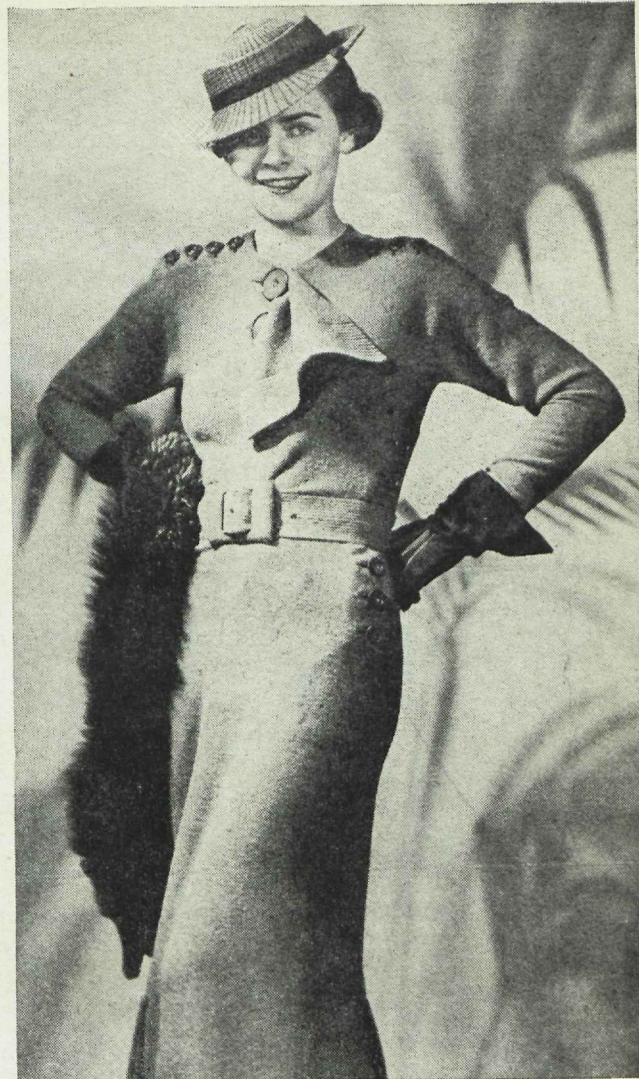
Uut ja huvitavat
moealalt eelseis-
vaks suveks

Suvine õhtukleit lillemustriga siidist. Kleit on huvitav ja omapärane just selletõttu, et nii keep kui ka soosik on äravõetavad.

*Lihne, kuid elegantne kleit mustast krepp-
satäänist. Ainsaks kaunistuseks strass-
pannal.*

*Sportlik tänavakleit villasest tweedist või
jerseyst. Kaunistuseks suured lihtsad
läbiõmmeldavad nõbid.*

*Suvekleit peenemustrilisest kreppsiidist.
Tähelepanu väärivad uuelaadilised laiad
varrukad. Ees hiiglasuur pannal.*

*Vateeritud krae merevaigukollasest siidist,
mis kantuna mustal kleidil, mõjub köitvalt.*

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

152. Pealelõunakleit kasakvormis. Kasak on ühevärvisest kreppsatäänist, muud osad hästisobivast kirjust hiinakrepist.
 153. Suvekleit lillelisest krepp-georgette'ist laia nahkvööga, millel ees nägus rõngas-pannal.

154. Iilus suvekleit kirjust hiinakrepist või vuaalist. Vöö ja õlaseos on punasest sametist.
 155. Elegantne suvekleit täpilisest siidist. Kaunistuseks plissee ja värviline lai vöö läikivast siidist või lakk-paelast.

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

156. Nooruslik kleit merevaigukollasest mustapunktilisest crepe de chine'ist. Lihtsaks, kuid väga nägusaks kaunistuseks osutuvad omapärased krooked.

157. Suve-komplekt triibulisest kleidist ja ühevärvilisest kolmveerand mantlist. Kleit on kunstiisidist, ilusate nõopide ja nahkvööga. Mantel üsna lihtne, villasest krepist.

158. Kleit kergest siidist või organdist plisseedega. Vöö ja seosed värvilisest siidpaelast.

159. Uuelaadiline sportkleit triibulisest pikeest. Ilusa efekti annavad punane nahkvöö ankrutaolise pandlaga ja eesolev punane siidnõör tuttudega, mida võib kanda ka seotuna.

160. Meeldiv suvekleit helesinisest linasest, õrnade valgete ruutudega. Vöö valgest lakknahast ja keepihoidvad nõobid või klipsid pärlmutrist.

161. Kleit valgest linasest või panamast. Kaunistuseks värvilised teppimised ja kirjust siidist krae, mille otsad ees läbi tõmmatud.

162. Pükskleit helesinisest triibulisest siidist või linasest tennisspordiks. Kaunistuseks käsipilu ja pärlmutternõobid.

163. Suvekleit ühevärvilisest pesusiidist suurte nõopide ja kirju kraega. Väga ilusasti mõjuvad omapärased taskud.

164. Nägus sportkleit valgest siidilinasest. Taskuklapid

186

187

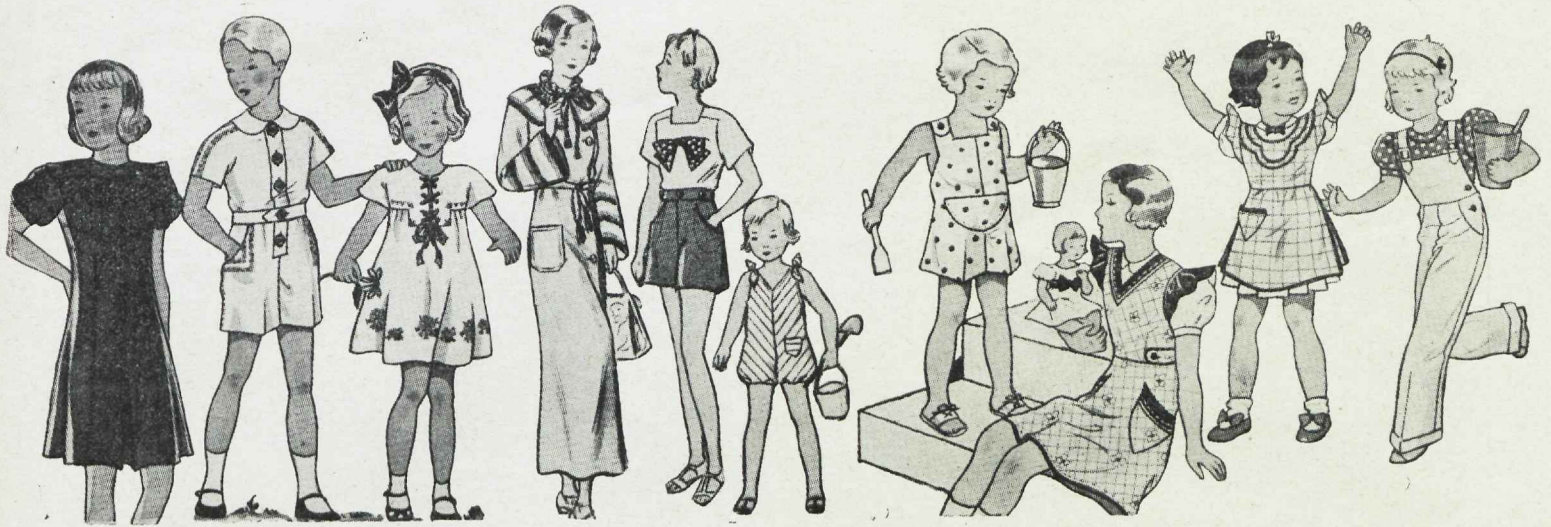
188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

ja kaelus on tikitud punasega. Seos ees punane, nõõbid valgest klaasist.

165. Eelistatud suvekomplekt mustast siidist valge pitspluusiga, mille žaboo ja kätised välja paistavad.
166. Lahtine kolmveerandmantel keebitaoliste varrukatega tumedast villasest või siidist.
167. Suvemantel triibulisest villasest riidest. Ees voltilangev krae läheb üle passeks.
168. Avar kolmveerandmantel linasest või puuvillasest materjalist, eest kinnitatud moodsate klipsidega. Mood on sobiv ka vihmamantlik.
169. Moodne kevadkostüüm lühikese laia jakiga, mis eest kinnitatud pandlaga. Seelik on mõlemalt poolt lõhestatud.
170. Kolmveerandmantel heledast villasest või linasest riidest. Mood on väga omapärane ja nägus.
171. Elegantne suvekostüüm õhemast villasest riidest. Erilist tähelepanu vääriavad moodsad varrukad ja eest vaheldamisi käiv kinnis.
172. Kevadkomplekt punasest villasest riidest. Mantel hästi lai ja eest seotava kraega.

173. Elegantne suvemantel õhemast villasest. Nägusaks kaunistuseks on nõõriga töötatud voldid seljal ja kätistel. Ees suur seos.
174. Suvemantel krepp-mongolist. Seos ja käised kaunistatud käsipiluga.
175. Väga ilus voltkaunistusiga suvemantel helehallist siidist või villasest georgette'ist.
176. Seelik pruunist villasest riidest. Eesolev volt on ülaltpoolt põlve mitu korda läbiõmmeldud.
177. Seelik mustast taftist. Ees kahekordne sissepandud volt.
178. Moodne seelik tugevast villasest materjalist. Väga nägus küljekaunistus, mis lõpeb all lõhega.
179. Lihtne rannakleit helekollasest froteest. Kaunistatud punaste nõõpidega.
180. Õrnärvilisest või valgest linasest rannakleit on kaunistatud punase lakkpaelaga ja paari nõõbiga taskutel.
181. Kerge rannakomplekt. Koosneb lühikestest ühevärvilistest pükstest ja triibulisest pluusist, mis külgedelt ja eest kinnitatud suurte nahkpannaldegaga.

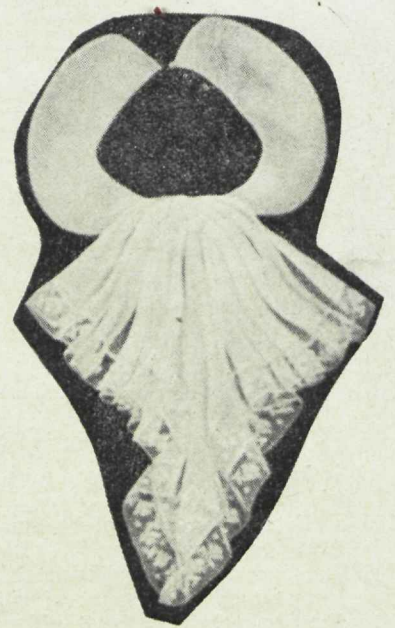
Üks kleit — 5. variatsioon!

Ühes kevadega ilmuvad päevakorrale ka riietusmured. Suvi nõuab ikka midagi ilusat — kuid igal naisel pole võimalik muretseda tualette hulga viisi. Muretsedes aga ühe hea kleidi, kas kergest villasest või (ühevärvilisest)

sobivat värvi siidist, ühes väikeste lisanditega, saame väga tänuväärt ja mitmekesise materjali, mida võib kanda igal pool. Juuresolev modell nr. 1 on mattsiidist lihtne kleit, ainult ühel küljel esineva voldiga, mis kinnitepitud samavärvi perlé või siidiga. Kaunistuseks punktiline sall. Tänaval käimiseks on nr. 2. nägus keep, kinnitatud eest kolme nõõbiga. Nr. 3. Pealelõunaks on valge marocain garnituur, kleidivärvi läikivast siidist äärtega. Nr. 4. Hoopis erilise ilme annavad kleidile laiad varrukad ja suur seos ees, mis on valmistatud kirjust georgette'ist või organdist. Ja kui valmistame veel ühed poolpikad varrukad läikivast siidist (nr. 5), mis on nägusasti seotud laia paela peal õlgadelt kokku tõmmatud, siis on meil käes ka varustus õhtuks. Lõppeks veel ilus valge organdi garnituur (nr. 6) päevaseks kandmiseks. Nii evime ainsa kleidi ja selle väikeste lisanditega nägusa ning mitmekesise garderoobi.

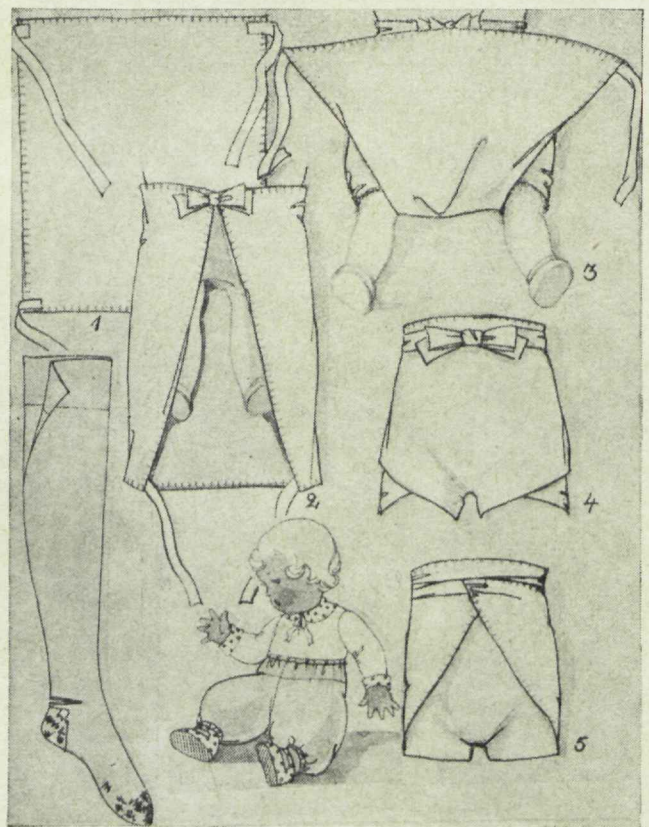

1—7. Mitmesuguseid kaunistatud särgikesi lapsele.

Ilus pitsiga äärestatud žaboo ühes kitsa kraega.

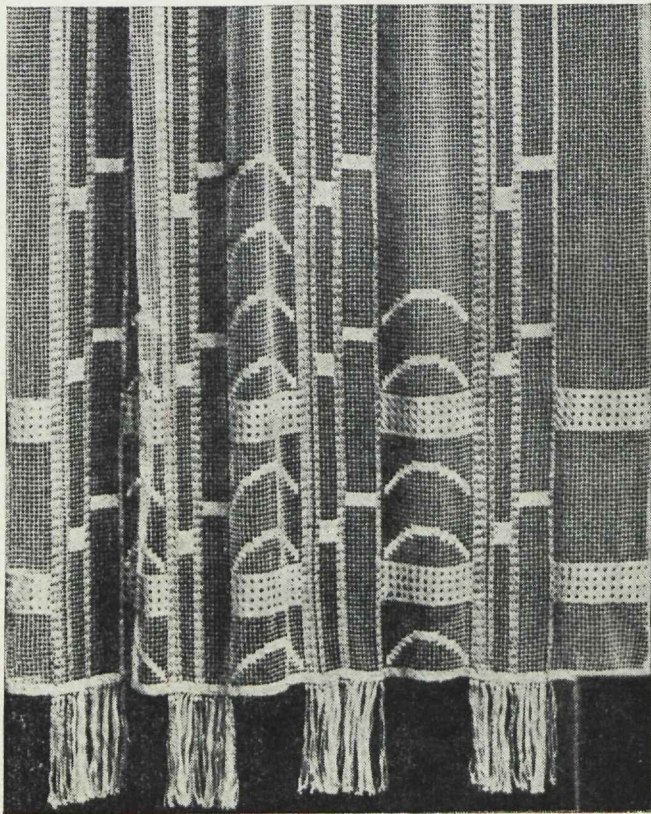
182. Rannaülikond pikkade valgete pükstega, sinivalge triibulise pluusi ja sinise jakiga.
183. Komplekt nr. 182 seljalt.
184. Nägus rannakomplekt. Koosneb pikast lahtisest see-likust, mille all kantakse lühikesi rannapükse, varrukateta tumedamavärvilisest mantlist ja pihikust. Samast materjalist on ka laiade nelinurksete äärtega rannakübar, mille ääred läbi tepitud.
185. Praktiline nägus rannakleit ja mantel. Kleit võib olla lillelisest kretongist ja mantel froteest. Ka ühest ja samast materjalist saadakse ilus komplekt.
186. Moodsas, lihtsas vormis hommikukleit. Vööks otsa pandud narmastega triibuline siid. Taskul ilus monogramm.
187. Magamispyjama valge krae ja kätistega.
188. Elegantne pyjama helekollasest pesusiidist. Kaunistuseks peened voldid ja pitsmotiivid, millede asemel võib tarvitada ka tikandust.
189. Moodne hommikukleit tikitud passega. Käised lahtised, keebi taolised. Ees kinnitamiseks ilus klips või suur nõöp.
190. Nägus lihtne suvekleit valgest pesuriidest. Rahvuspärane muster on tikitud mitmevärviliste mulineeniitidega.
191. Kleit valgest froteest või panamast suure õlakraega. Kaunistuseks lihtne õrnade värvidega tikitud õite muster.
192. Nägus kittelpõll värvilise tikandiga õlakrael ja taskutel.
193. Kleit suuremale tütarlapsele, ilustatud lihtsa tikandiga või käsipiluga.
- 194—195. Tikitud ülikond poisile ja kleit tütarlapsele.
196. Supelmantel suuremale tütarlapsele. Garnituuriks laiatriibuline riie.
197. Rannaülikond tütarlapsele.
- 198—199. Kaks ilusat mänguülikonda.
200. Lillelisest kretongist kleit on kaunistatud värvilise riidega. All võib kanda valget markisett-pluusi. Ka ilma pluusita on nägus.
201. Kleitpõll ruudulisest puuvillariidest, äärestatud tumeda paelaga.
202. Rannapyjama tütarlapsele.

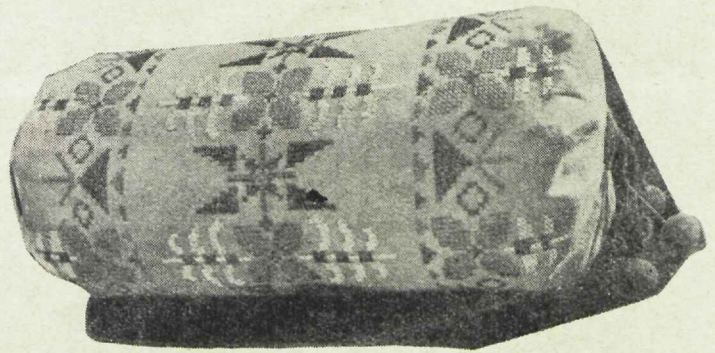
Praktiline ja lihtsaltkäsitatav mähe beebi jaoks. Mähe on 40X50 sm suur ja igasse nurka on õmmeldud paraja pikkusega paelad. 40. sm laiune äär seotakse lapsele ümber keha, alumised otsad tuakse jalgade vahelt läbi tagant ette ja seotakse taga kinni. Selliselt võib väga otstarbekalt vanu mähkmeid kasutada, kui laps juba suurem on.

Samuti praktiline on juba maasroomavale lapsele teha püksikesi vanadest sukäärtest, mis kaitseksid lapse ihu ja riideid määrdumise eest.

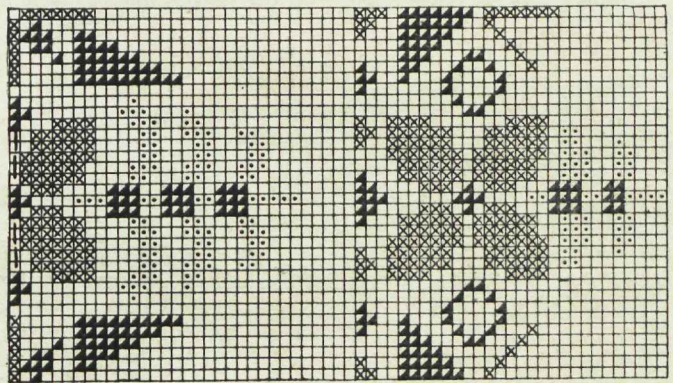
K Ä S I T Ö Ö

Filee aknaeesriie nägusa mustriaga. Grupeeritud narmad. Mustrit saab talitusest 35. sendi eest.

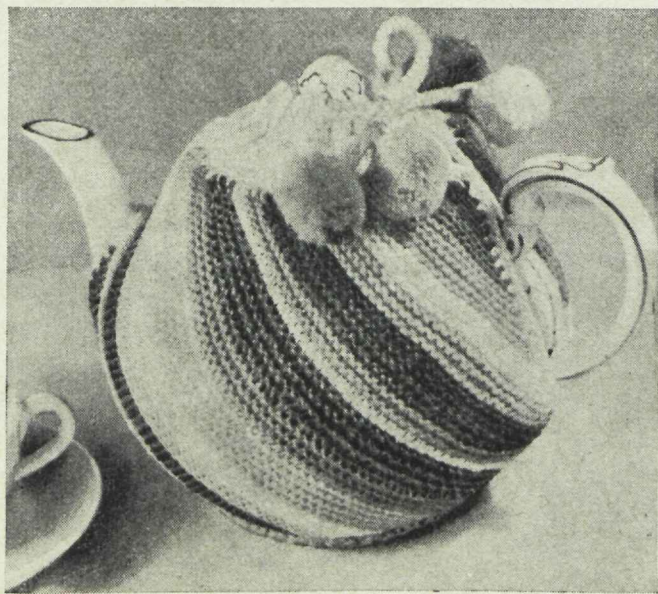

Pistpistes rullpadi ühes mustriaga.

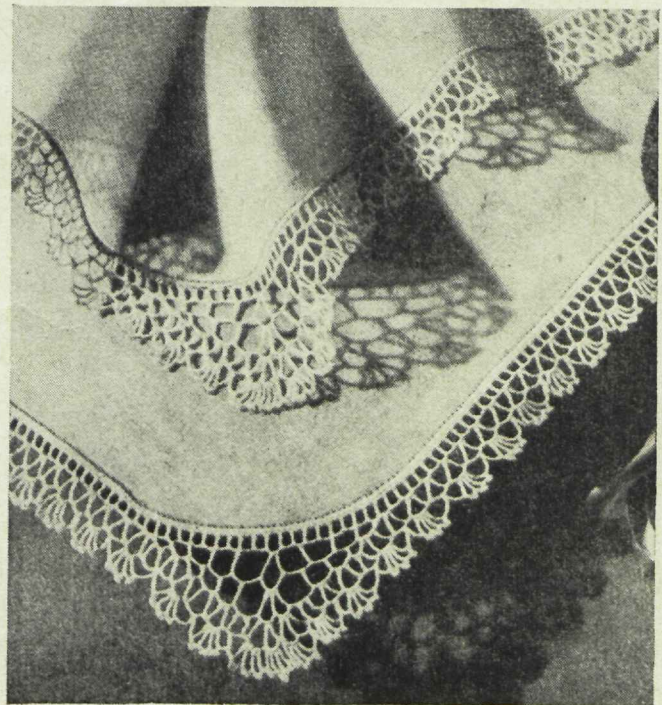
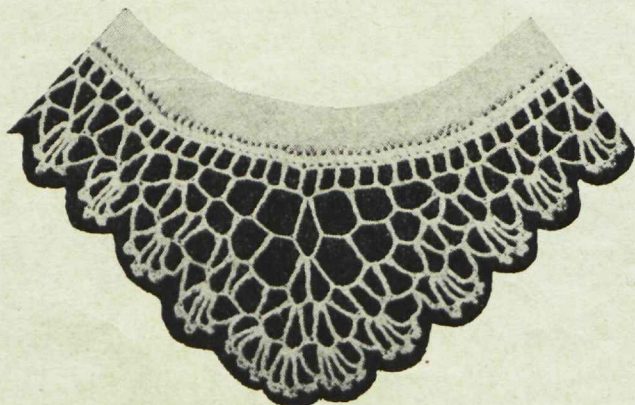

Padi on õmmeldud hallile linasele riidele kanvaaga või poolpleegitud käsitöö jutele kas villase või pärlniit nr. 3-ga. Padjaks võetakse 50. sm laiune ja 70. sm pikune riidetükk ja hakatakse mustrit õmblema keskelt. Äärtes töötatakse mõlemalt poolt mustriosad sobivalt kokku, et pärast pole õmblust märgatagi. Padja täidetult valmis olles säetakse otstesse ilusad voldid või krooked ja heegeldatakse otsa õmmeldavale suurele puunööbile kate.

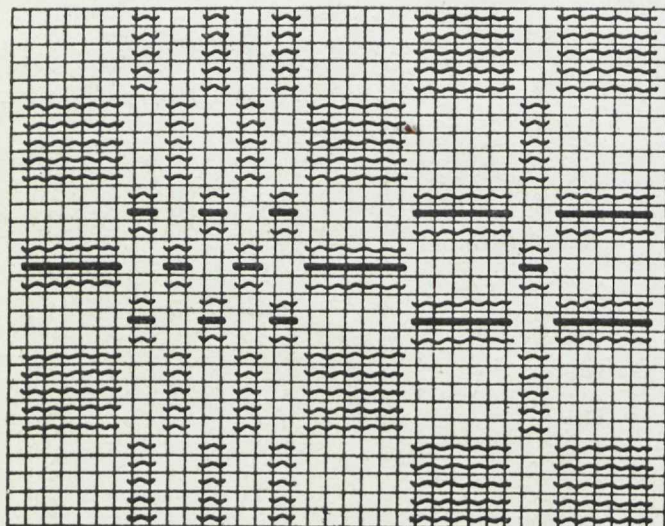
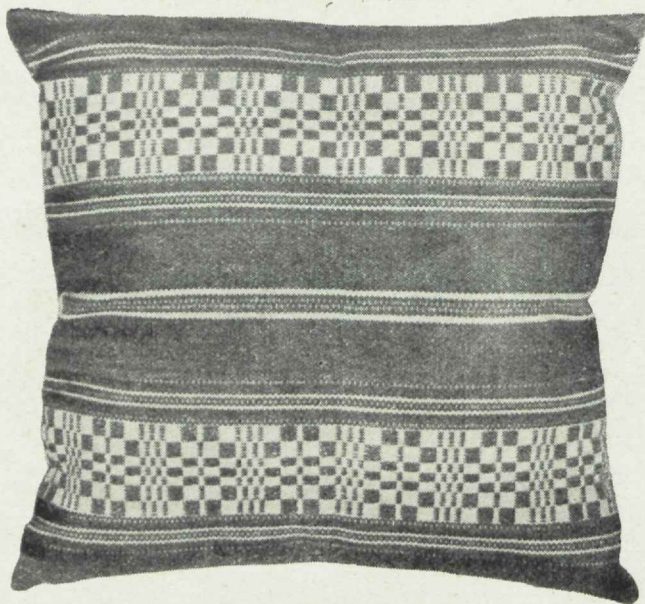
Samuti heegeldatakse otstes olevad tutud kas vatist või puust kuulide ümber. Kuus kuuli 2,5. sm ja kaks kuuli 3. sm läbimõõduga. Värvideks on roostepruun , helesinine ja õrnkollane . Kuulid ja nööbid on helesinised.

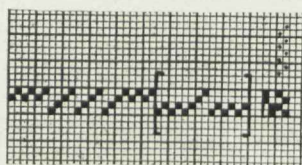
Heegeldatud teekannu soendaja.

Äärepits taskurätikule. Kõrval pitsinurga tööproov.

Muster kõrvalolevale padjale. Lainelised jooned märgivad lõheroosat ja tugevad jooned musta.

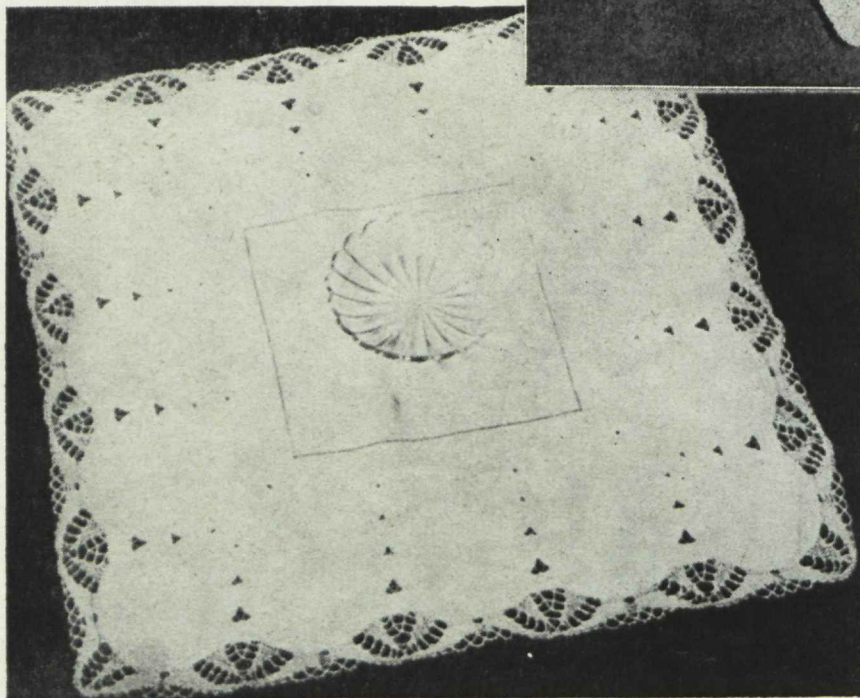
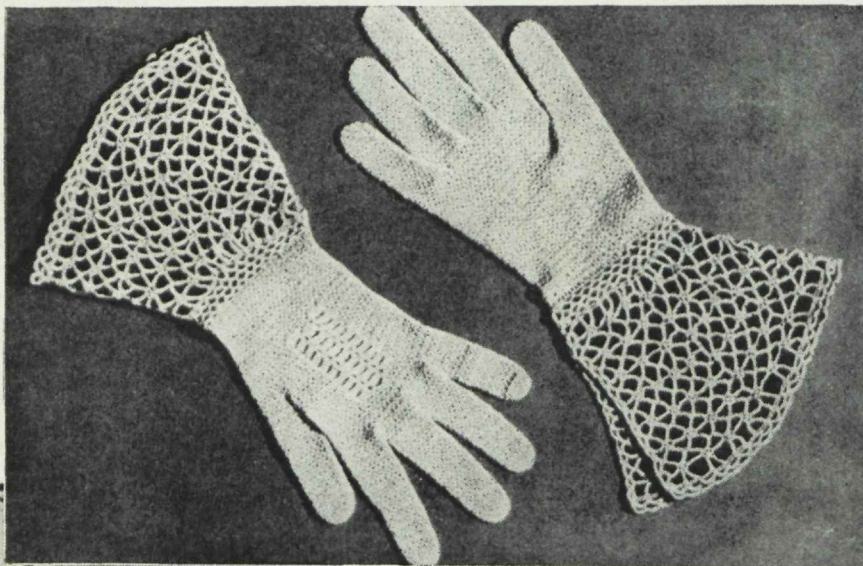
2 l. musta, 4 l. kollast, 3 l. musta, 1 l. siidi, 2 l. musta, 1 l. siidi, 3 l. musta, 4 l. kollast, 2 l. musta. Siis korrata jälle tagasiminevas järjekorras 5 sm punast jne. Padja põhikoeks võtta harilik villane lõng, kuid raanukirjadeks ja joonteks kas sama lõng 3—4 kordselt poolitult või mõni jämedam lõngasort.

RAANUKIRJAGA SOHVAPADI.

Padi on 55×57 sm suur. Käärida tuleb 266 lõnga beež lõime nr. 16, suga 45/1.

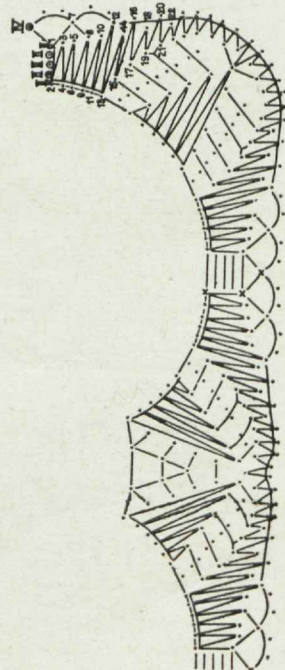
Koe värvid: must, punane, kollane ja lõheroosa villane lõng ja kuldkollane korutatud siid.

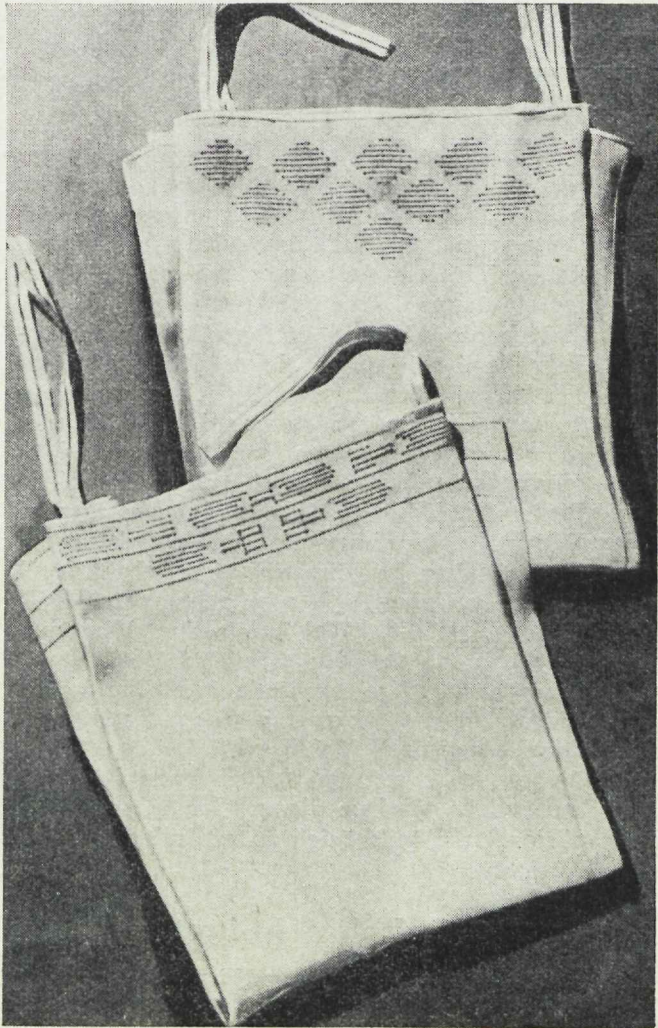
Niidepanek: seadlusel antud nielust korrata 7 korda ja lõpuks veel üks kord sulgudesse asetatud osa. Põhja ja joonte kudumiseks on 2. labast tallalauda, raanukirja kudumiseks 2. rips tallalauda. Esiteks kududa 6 sm punast, siis jooneks: 2 lõnga musta, 1 l. siidi, 2 l. musta, 3 l. punast, 2 l. musta, 2 l. kollast, 2 l. musta, 1 l. siidi, 2 l. musta, 2 l. kollast, 2 l. musta, 3 l. punast, 2 l. musta, 1 l. siidi, 2 l. musta. Siis kududa raanukiri, jälle eespool antud joon, siis 5 sm punast ja lõpeks keskjoon:

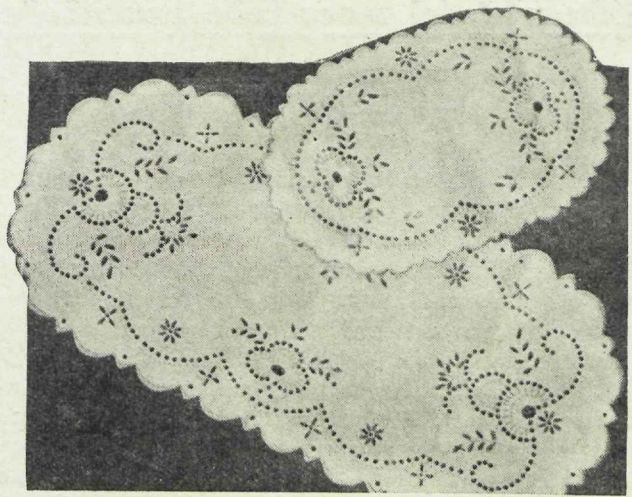
Linane laudlina keskeloleva piluruuduga ja valge tikandiga. Ääres nägus niblatud pits. Kõrval tööproov ääreprints jaoks.

Moodsad heegeldatud kindad suveks.

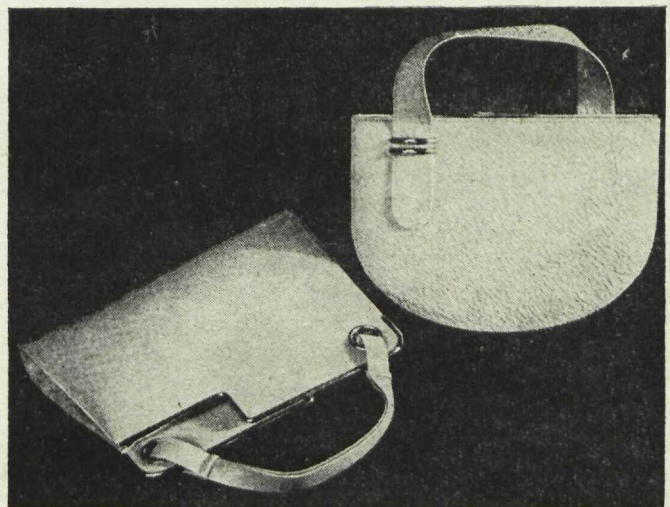

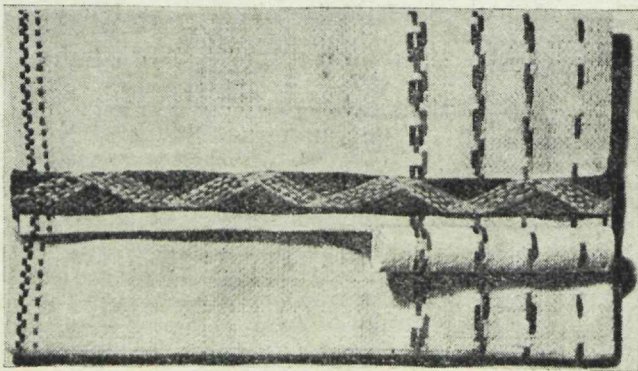
Kaks särki pilukaunistustega.

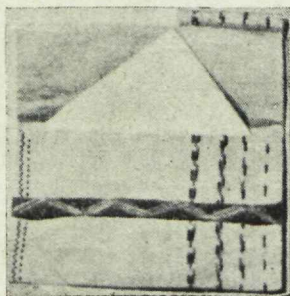
Kandikulina ja linik auktikandis. Kandikulina mustrit saab 15. s. ja liniku mustrit 25. sendi eest.

Moodsaid nahast käekotte.

Moodne käekott jämedast pleekimata linasest riidest, läbiaetud värviliste lõngadega ja kaunistatud ilusa käsitsipõimitud paelaga. Seesmine osa töötatud samuti kui pealekäiv klapp.

Heegeldatud jakk, müts ja sukad suuremale beebile.

BEEBI ILURAVI

Et ka beebi tarvitab iluravi, tundub nii mõnelegi esialgu koomilisena ja paneb muigama. Kuid see on siiski nii, beebi tarvitab iluravi ja isegi juba enne oma sündi. Iga ema peab hoolitsema selle eest, et ta laps sünniks ilmale ilusa ja terve nahaga. Sellepärast tuleb hoiduda raseduse ajal kõigest, mis kasvavale lapsele kuidagi halvasti mõjuks. Alkohol, suitsetamine ja kange kohvi joomine tuleb täiesti ära jätta. Nende tarvitamine ema poolt oleks lihtsalt roim ja mittehoolimine oma sündiva lapse vastu. Ka liigne jahu- ja lihatoitude tarvitamine pole kasulik. Kõik happeidsisaldavad toitained mõjuvad kahjustavalt lapse nahavärvile ja sellepärast tuleb hoiduda ka neist. Sääljuures ei pea raskejalgsusest arusaama kui haigusest. Sel ajal ikka tegevuses olla, palju värskes õhus liikuda ja rohkesti puu- ning aedvilja süüa, see kõik mõjub lapsele iluravina enne sündi.

Kui laps on juba sündinud, terve ja ilus oma õrnroosa nahaga, siis tuleb veel suurem hool. Imiku nahk on ju nii õrn, et teda miski asi kahjustada ei tohi. Riitel ärgu olgu volte ega kõvu õmblusi. Pesemiseks tarvitatagu beebikäsna ja lõhnata pehmet lasteseepi. Kõige enam tuleb last hoida haudumise eest. Viimast võib juhtuda üsna kergesti, seda on aga raske ravida ja valmistab väikesele palju valu. Sellepärast tuleb laps alati peale pesemist korralikult puuderdata. Kui siiski on tekkinud haudumishaavu, siis pole soovitatav last veega pesta. Vesi mõjub lapse õrnatundelisele ja haavades nahale halvasti. Säärasel korral puhastusvahendina naha paranemiseni õli tarvitada. Võetakse puhas vatitutt, kastetakse õlisse ja tõmmatakse õrnalt üle lapse ihu, siis kuivatatakse veel pehme rätiga ja nahk on puhas ning paenduv.

Puhtusel on siinjuures suur tähtsus. Lapsel peab olema küllaldaselt pesu, et alati võimalik oleks vahetada. Täiesti lubamatu on last jätta märgadesse riietesse kas või 5. minutikski! Imiku juuste eest tuleb hoolitsema hakata juba 3—4 kuul, igal hommikul ja õhtul umbes 10 min. pehme harjakesega õrnalt peanahka ja juukseid igalt poolt ülesiludes. Ka küüned nõuavad omaosa tähelepanust. Sõrme- ja varbaküüsi lõigata järjekindlalt, et

nad kasvades lihasse ei vajutaks, ega haiget ei teeks. Imikul ei lõigata kunagi küüsi ovaalseks, vaid ikka otse. Pääle selle vajab laps anatoomilist ravi. Inetuna näivad liiga kaugelseisvad kõrvad ja valmistavad hiljem palju meeleshärma. Süü last selles ainult emal, kes pole lapse esimesil elu kuul küllalt hoolt kandnud, et lapsel vähemalt magades kerge mütsike peas oleks. Kui on siiski märgata, et lapse kõrvad peast liiga kaugemale kipuvad kasvama, siis saab seda reguleerida sidudes neid ööseks kerge sidemega, mis last sugugi ei sega. Hammastepuhastamine ei tule esimesil ja teisel eluaastal veel kõne alla, kuid juba kolmandal eluaastal peab pehme harjaga neidki puhastama. Aegsasti tuleb alata ka võimlemisega. Juba 3. kuul lasta lapsel vabalt sipelda ja arsti nõuannete järele mõned liigutused teha. Kui laps sellest lõbu tunneb ja naerab, siis olete seda toiminud õieti.

Igapäevane vannitamine peale 3. elukuud pole enam tarvilik, aitab 3. korrast nädalas. Vannitamiseks kohaseim aeg on kell 6 õhtul.

Nii vajab imik samuti iluravi kui ta emagi. Lapsel on selleks täieline õigus. Ilu ei saa mitte ainult pärida, vaid teda tuleb ka omandada.

Kuidas kohelda haiget last

Pole kerge kohelda haiget last. Nii mõnelgi emal on raskusi selle probleemiga. Eriti kui on tegemist nakkushaigusega, kuna siis ei või lapsele anda ta harjunud mänguasju, neid peaks hiljem hävitama!

„Emakene, tahaksin nii meeeldi veidi mängida. Kas ma ei võiks oma nukku võtta?“

Paraku see aga ei lähe. Lapsel oli difteria ja ta on veel batsillide kandja. Palavik on mööda ning elujõud taas ärganud. Kuidas kohelda haiget last?

Arst on kategooriliselt öelnud, väike patsient ei tohi pingutada ega väsitada silmi. Ema ei või aga kogu päev jutte ette lugeda, see on pingutav nii emale kui lapsele.

Truud abilised on käärid ja paber! Vaevalt usutav on, mis kõik valgest paberist välja võlutakse. Vanadest moežurnaalidest ja illustreeritud lehtedest muutuvad kõik kujud elavaks. Ema lõikab välja ja laps loob enesele maailma. On täiesti ükskõik, kas nood figuurid ka anatoomiliselt õiged on, see pole mõõduandev. Õhtul kõik kujused kokku korjata ja tulle visata. Paber on kannatlik!

„Tippimine“ on tegevus, mida haiged lapsed eriti armastavad. Selleks antakse lapsele võimalikult kõvasti täistopitud padi voodisse ning aluseks haigelaud. „Tippimiseks“ tuuakse talle vanu pildilehti, milledest ta piltide kontuure nõõpnõelaga vastu patja torgib. Kui säärast lehte vastu valgust hoida, paistavad nõelatorked läbi ja toovad pildi eriti plastiliselt esile.

See teeb lastele palju nalja ja ei väsita neid.

Veel võib soovitada jahuklimpe! Veest ja jahust tehakse umbes kookuspähkli suurune klimp. Viimane peab olema pehme ja taigane, ei tohi aga määrada! Sellisest pehmest taigast saavad lapsed voolida arvutuid asju. Ikka ja jälle võib pigistada purusid uueks keraks. Jahuklimp on palju odavam kui plastiliin, mida peale haige lapse käes tarvitamist peab hävitama. See meetod on kaunis palju levinud.

Haiged lapsed on kergesti ärritatavad! Sellepärast tuleb ettevaatlik olla ajaviitevahenditega. Ei tohi jututada jutte, mis last ärritaksid. Ajaviide olgu täiesti kerge. Naermine on terviseks!

Haige laps nõuab ümbruselt palju kannatust. Sageli pole kerge leida õiget piiri. Last ei tohi lasta muutuda türanniks! Igale soovile järeleandmine maksab end hiljem kätte, kui laps jälle terve on! Veidi järelemõtlemist aitab ema!

Katsetage meie köögiga:

Täidetud haug.

Ained: 1 suur haug, 1 muna, prantssaia, soola, veidi pipart, sidrunimahla ja võid.

Puhastatud havil nülitakse ettevaatlikult nahk, et ta terveks jääks, võetakse selgroog välja, riputatakse liha soolaga üle ja lastakse mõni tund seista. Siis hakitakse kalaliha peeneks ja segatakse vees leotatud ja maitseainetega segi tambitud sai või ja toore munaga hästi segi. Hakkimise juures võib kala liha veidi sidrunimahla niisutada. Segu täidetakse nahasse, mis siis kinni õmmeldakse ja 1½ tundi soolavees keeda lastakse. Vesi peab täiesti üle kala ulatuma. Ühtlasi kalaga keedetakse ka pea ja kondid.

Kaste täidetud havi juurde.

1 spl. jahu, kalaleem, 2 muna-kollast, veidi sulavõid, peenendatud petersellilehed ja sibul, sool, pipar ja veidi sidrunimahla segatakse ja asetatakse nõuga kuumavee katlasse, ja lastakse segades seista, kuni kaste parasjagu paks on.

Külm roheline kaste kala juurde.

Ained: 2 kövakskeedetud muna, ¼ l hapukoort, 2—3 supilusikait sulavõid, maitserohud, 1 spl. sidrunimahla või veiniäädikat, ½ teelusikat soola ja noaotsatäis pipart.

Maitserohud (põldputk, till, petersell, murulauk jne.) peenendatakse, lisatakse peenendatud munad ja siis teised ained, lõpuks hapukoort. Segatakse hästi segi.

Roheline kevadsupp.

2 l. lihaleemes lastakse 10 m. vaikselt keeda rohelist, peenendatud supirohte, nagu: tilli, peterselli, hapu lehti, redise ja salatilehti jne. Leeme hulka segatakse kaks muna-kollast, 1 spl. jahu ja enne laualeandmist veel ¼ l rõõska koort röstitud leivaviilakatega. Supp on väga toitev ja maitsev.

Linask tilliga.

Linask puhastatakse ja pannakse keeva vette, kus on pipar, loorber, sibul ja sool sees. Keedetakse kiiresti. Siis valmistatakse kastrulis 1 supil. võist, 3 spl. hapust koorest ja 1 spl. jahust kaste, kuhu lisatakse 3 spl. peenendatud värsket tilli ja üks munakollane. Linask asetatakse nüüd kastesse ja lastakse soojas kohas seista. Antakse lauale keedetud kartulitega.

Praetud sudak.

Ained: 1,5 kg sudakat, 100 g võid või rasva, 100 g juustu, 1 klaas haput koort, 2 sibulat, 1 petersell, soola, pipart ja vürtsi.

Kala lõigatakse lõhki keskelt selgroo kohalt, nii et selg jääb kokku ja kala omab laia kuju. Asetatakse mõneks tunniks soolduma. Nüüd pannakse kõik antud ained

sügavale praepannile, asetatakse kala sinna sisse ja lastakse ½—¾ tundi kuumas praehjus küpseda, vahete vahel kastet segades ja kalale tõstes. Sellaselt valmistatud kala on väga maitsev.

Kala vorm.

Ained: 200 g nuudleid, 1 kg kala, 80 g võid, 2 spl. jahu ja veidi juustu.

Nuudlid keedetakse soolavees tasasel tulel pehmeks. Samuti keeta kala, mille keeduveet veidi äädikat lisatud. Välja võttes kallata üle külma veega, puhastada luudest ja lõigata ilusateks tükkideks. Hästimääritud vorm täidetakse nüüd kordade viisi nuudlite ja kala tükkidega. Alumine ja pealmine kord olgu nuudlid. Nüüd valmist. jahust, kalaleemest ja riivitud juustust kaste, maitsestatakse soolaga ja valatakse vormilaotud ainete üle. Soovikorral võib lisada kastele ka üks muna, kuid tarvilik see pole. Peale riputatakse riivsaia ja võitükikesi ja lastakse ¾—1 tund ahjus küpseda.

Paneeritult küpsetatud kala.

Üks lihtsamaid kala valmistusi on paneerimine. Kala, mis puhastatud sooldunud, kuivatatakse, hõõrutakse sidrunimahla ja lastakse veidi seista. Nüüd kuivatatakse uuesti puhta lapiga üle, kastetakse jahusse, siis lahtiklopitud munasse ja lõpuks riivsaiaasse ja küpsetatakse roheses kuumas rasvas mõlemalt poolt pruuniks ja küpseks. Küpsed kalad riputatakse üle peenendatud peterselli lehtedega ja antakse lauale salati ja aia-viljaga. Kala paneerimisel peab kindlasti silmaspidama mõningaid näpunäiteid: kala peab olema enne paneerimist päris kuiv. Rasv olgu pannil hästi palav ja teda peab üsna palju olema, et kalad peaaegu rasva sees oleksid. Küpsetamise järele tulevad kalad kas traatvõrel või leival veidi seista lasta, et üleliigne rasv ära nõrguks. Kui kalad liuale asetatud, pole neid tarvis kinni katta, sest siis nad tõmbuvad pehmeks.

Külm rabarberi tarrend.

Lõigatud rabarberivarred hautatakse vähese vee ja suhkruga hästi pehmeks. Püreele lisatakse veidi sidrunimahla ja vaniljet või ka tilk mandliõli, mis annab eriti peene maitse ja lastakse veel tulel olla. Nüüd võetakse iga ½ l rabarberipüree jaoks 7—8 lehte kalaliimi, mis enne külmas vees leotatud ja siis kuumas vees lahustatud ja kallatakse tulelt võetud segule juure.

Hää nõu on kallis

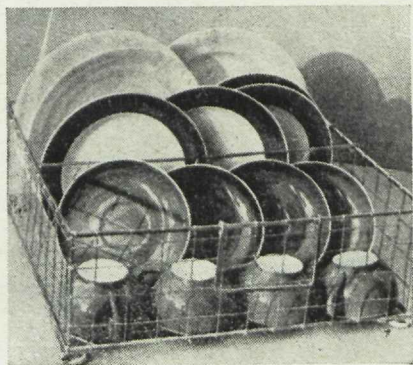
Hääd nõu asjade pesemiseks

Kui perenaised omavahel koostuvad, siis kuulub sageli üteldusi: „Oh, asjadepesemine. Selleks pean alati ennast pingutama ja sundima, et seda hirmsat tööd teha!“

Arusaadav on see muidugi, et see töö leitakse hirmus olevat. Tõusta hommikul vara, kogu ennelõuna kraamida ja toitu valmistada — siis nõuab ka keha oma õigusi — natukene puhkust.

Nagu iga teise töö jaoks majapidamises, peab ka riistade pesemiseks oma aeg leiduma. Esmalt tuleb oma koduseilt eriti lastelt nõuda, et ei jäetaks taldrikule vedeleva toidujäänuseid. Kui laps katsub kõike, mis talle süüa ei meeldi, taldriku äärele lükata, siis on iga ema kohus seda takistada.

Nõud kokkukorjatult ja käepärast lauale säetult, võetakse terava nasaga kann keeva veega, hoitakse iga taldrik viltu vaagna kohal ja valatakse kuumaga üle. Pesukaussi võetakse ka keev vesi. Sooda tarvitamine on ülearune, kui pole tegemist haigetele antud sööginõudega. Sooda lõhub käsi ja nõusid. Pesemisel on parim tarvitada pehmet harja pika varrega. Klaaside jaoks võib tarvitada lappi. Kui pole käepärast kuivatusalust, siis laotada lauale paksem rätik või vana kahekordne lina. Loputatakse esiteks klaasid, tassid ja süstlikud sööginõud ning laotakse asjad linale,

Praktiline traadist korv nõudekuivatamiseks.

taldrikud viltu mõne kannu vastu, sest rätik takistab libisemist. Kui vesi oli küllalt kuum, siis on asjad poole tunni pärast kohale paigutamiseks kuivad. Isegi õrnad klaasid kuivavad äärteni, sest riie imeb niiskuse enesesse. Sellega hoiame kokku palju tööd ja palju köögi-rätte. Keedupotid, mida tühjendamise järele täidame veega, pestakse jämeda lapi või metallkäsnaaga ja kuivatatakse ärapestud lapiga üle. Salati-aluste, magusasööginõude ja pressitud klaasasjade pesemiseks tarvitatakse aegajalt seepi. Nii seisavad asjad alati ilusad ja läbi-paistvalt selged.

Segu pannakse vormi ja viiakse külma kohta jahtuma. Kui tarrend vormist välja lüüakse, võib teda vahukoorega ilustada ja süüa piimaga.

Väikesed armastused majapidamise vastu

Mitte suured, vaid väikesed armastused teevad elu õnnelikuks. Suured armastused toovad enesega liig palju kannatust! Väikesed armastused — neist ei tohi puudust tunda.

Väikesed armastused majapidamise vastu! Ja, seda võib öelda, kui tahetakse olla õige perenaine. Loomulikult on olemas päevi, mil öeldakse: „oo, see majapidamine“. Samuti on päevi, mil ohatakse: „kõike — ainult mitte majapidamist!“

See algab juba hommikul vara. Rõõmustatakse, et kõik on samalviisil säilinud nagu õhtul jätud. Igal hommikul rõõmus tervitus ja tunne: meie juures on kena ning armas! On kena igal juhul, kuigi midagi puudub veel eluruumis — just see ongi ilus, teatakse vähemalt, mida enesele soovitakse. Lõplikult sisustatud elamud ei valmista enam sellist rõõmu.

Hommikul kohvi juues mõeldakse järele, mis päeva jooksul teha tuleb.

Väike armastus keedupottide vastu! Küsige kord ausalt, milline naine ei eviks seda. Keeta — see on peaaegu nii — veidi nõiduda. Mida kõike ei või teha munast! Kes aimab, mitu osa on kanal, mida kõike temast valmistatakse! Ükski mees ei saa õnnestunud börsioperatsiooni järele õnnelikum olla, kui naine õnnestunud kanafrikasse üle, täiesti uue — tema poolt leiutatud kastmega! Pliidi juures kasvab naise jõud, oskus, millest ta midagi ei aimanud. Et viimane aga tähtedeni ei kasvaks, selle eest hoolitseb nõude pesemine. Viimase vastu ei evi armastust ükski naine. Nõudepesu vesi hävitab iga võlu, seal muutub ka väike armastus nii väikeseks, et teda üldse enam leida ei saa!

Väike armastus majapidamisraha vastu! Ja, siin muutub väike armastus sageli suureks! Eriti abielu esimesil aastail on sageli majapidamisraha noore

naise esimene „iseseisev“ raha. Jumalik tunne! Tuleb muretseda, et sellest jatkuks soovitud ajani. Sellisel murel on tähtis osa väikeses armastuses.

Väike armastus lastetoa vastu! Milline ema ei tunneks seda! Tulla tuppa, mis alati veidi segi on, kus ikka midagi põrandal lebab, kus kunagi sellepärast ei tõreleta — see sisendab armastust. Lastetoad ei tarvitse sugugi alati tipp-topp korras olla. Kui seista seal keskel naisena, emana — ümbritsetud laste atmosfäärist — siis tead: väike armastus on õieti õige suur armastus!

Ilusaim tund päeval? Kui majapidamine puhkab, kui õhtul magama minna? Oo ei, ilusaimad tunnid on need, kus haaratakse kahe käega pea ümber ja küsitakse: kuidas tulen toime sellega? Kuid toime tullakse — ja see on see ime!

Väike armastus majapidamise vastu! Neis sõnus peitub naise elumõte, elusisu! Mitte aga tunda end majapidamise orjana ega enesele ja teistele elu raskeks teha! Iga päev kord õieti ja südamest naerda, see kuulub tingimata siia juure! Kes enesele elu sapiseks minna laseb katki läinud taldriku või mõni sent kallinend aiavilja pärast, see ei vääri arusaamist väikesest armastusest! Majapidamine vajab otsimist, iseenesest ei kuku midagi sülle!

Majapidamine elukutsena tähendab: olla majapidamiseks kutsutud! Sinna juure kuulub palju armastust ja arusaamist.

BONAK

PARIM TAIMEVÕI

TEIE KÜSITE — MEIE VASTAME

Olli. Keha ruttu ja kergesti higiseks minek ei ole veel mingi haigus, vaid ühel läheb see rutem, teisel hiljem, olenedes ümbritsevast temperatuurist, tööst ja keha tugevusest.

Abipaluja Toilast. Laske kopsude seisukord kindlaks teha. Vahel on näärmete opereerimine nende tiisikuse puhul häid tagajärgi annud.

Anu K., Jõgevalt. Kopsude laienemise vastu otsekohest rohtu ei ole. Hoiduge raskemast tööst, tõlmust jne., et kopsud vähem ärrituksid. Selle tagajärjel väheneb köha. Ka seedimine hoidke korras.

O. R. Räpinas. Nina vormimine ja ninaluusse puutuvate defektide operatsiooni teel kõrvaldamine on võimalik.

Alaline lugeja, Tallinnas. Väsimus ja roidumus võivad küll tiisikusega käikäes käia, kuid see ei tähenda veel, et teil tiisikus on.

Helmi, Puurmannis. Päikesevanne on soovitatav võtta ennelõunasel ajal kella 10—2 vahel.

E. I. Tallinnas. Kõhukinnisuse puhul võite tarvitada gläubersoola, kuid pidage meeles, et see on kunstlik lahtitegija ja et seda ei või tarvitada igavesti. Teie istuja elukutse juures on kehalistel liigutustel suur tähtsus ja hea mõju seedimise reguleerimiseks. Igal hommikul jooge ülestõustes tühja kõhuga 1—2 klaasi vett.

Lugeja Võrus. Käies hingeldama panek võib oleneda südame või kopsu veast. Ka pisted rinnus võivad sellega ühenduses olla.

O. K. Tallinnast. Saleduse saavutamisest rohtude abil tuleb keelduda, see on äärmiselt kahjulik tervisele. Sööge võimalikult vähe toite, mis sisaldavad rasva ja süsivesikuid (suhkruid). Loobuge magustoitudest, samuti magusast kohvist ja teest, saabuva suve tõttu minge rohkem aia- ja puuviljale üle. Täienduseks lugege „Maret“ nr. 4. ilmunud artiklit: „Naine kevadel“.

Käte higistamine, keha kaalu juurevõtmine ja teie

näiv närvilikkus lubab oletada teil ka võib-olla mingit tervislikku riket. Enne kui asute „saleduskuuri“ läbiviimisele, oleks parem end arstlikult läbi vaadata lasta.

Vastus lugejale X:

Teie sooviavaldus jäi hiljaks, kuid kolmveerand mantli moode, mis sobiksid teha siidist, leiate nr. 3. nr-d 64, 65, 68, nr. 4. — 108 ja 11. Samuti leiate käesolevast numbrist mõne. Kleidi jaoks võite ükskõik millise meeldiva pealelõunakleidi moe valida.

OMBLUS
SINGER
MASINAD

Just see õi
mu ammune
soov

SINGER

Lõuna-Eesti ainukene häälekandja on ajaleht

„Lõuna-Eesti“

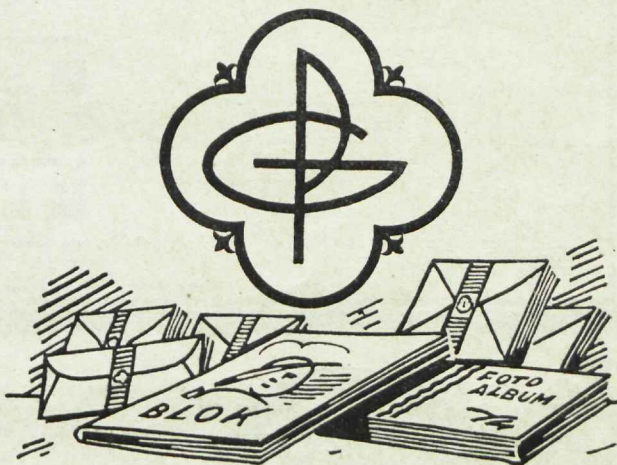
„LÕUNA-EESTIT“ loetakse igas Valga ja Tõrva ning Valgamaa peres ja talus. „LÕUNA-EESTI“ ilmub kolm korda nädalas ja täidab seega otstarbekohaselt päevalehtede aset.

TELLIMISE HIND:

1 kuu	Kr. 0,50	3 kuud	Kr. 1,45
2 „	„ 1,00	6 „	„ 2,75
		1 aasta	Kr. 5,50.

PABERIKAUP SELLE MÄRGIGA

on kvaliteet kaup

G. PIHLAKAS

TALLINN-VAKSALI PST. 2

Maret nr. 1

kolmas trükk

on talituses saadaval

Igal »Mareti« lugejal, kel puudub nr. 1, on võimalus seda numbert saada, saates meile 35 snt. postmarkides või tellides nr. 1 lähema postiasutuse kaudu.

»MARETI« TALITUS.

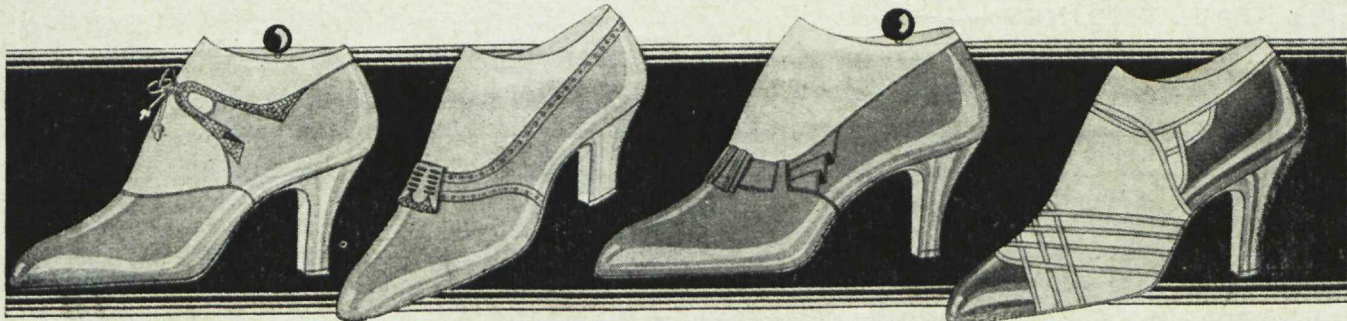
MOE-, PUDU- JA PESUÄRI

O. KRESS

TARTUS, SUURTURG 15

Soovitab daamidele ja härradele pesu, sukke ja igasugust moekaupa

1. järgu kaup — odavad hinnad

Moodsaid daamide õhtukingi H. Vesterilt, Tartus, Promenaadi 5

EESTI RIIDEVABRIKUTE
KEVADMUSTRID VALMISTA-
VAD TEILE TÕSIST RÕÖMU

A-S. KREENBALT

Järgmiste kodumaa tekstiilvabrikute müügikeskoht ja pealadu:

- BALTI PUUVILLA KETRAMISE
JA KUDUMISE VABRIKU A-S.
- KREENHOLMI PUUVILLA-
SAADUSTE MANUFAKTUURI O-Ü.
- SINDI TEKSTIILVABRIKUTE
ÜHISUS end. Vöhrmann ja Poeg
- EESTI NIIDIVABRIKU ÜHISUS

ETA

Nõudke nimega

„AIPS“

kvaliteet

sukke

ja

sokke

Suka- ja trikootööstus

A. J. Poleschuk

Tondi tee 27, tel. 460-89

PAUL VIIDINGU luuletuskogu

„TRAATAED“

Hind kr. 2.— ja kr. 2.50

„MARETI“ lugejaskonnale kr. 1 ja kr. 1.25

Autori poolt signeeritud eksemplare piiratud arvul

„MARETI“ ilmub kord kuus. — Tellimishinnad: 12 kuud Kr. 3.50, 6 kuud Kr. 1.80, 3 kuud Kr. 0.90, üksiknumber 35 senti. — Kuulutusehinnad kaantel: viimane välimine külg Kr. 120.—, seesmised á Kr. 100.—, tekstis 1 mm üle lehekülje 25 snt., tekstikirjaga 30 snt. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik võimaluste piires. Kuulutuste väljatöötamisele ja viimistlemisele pannakse erilist rõhku. — Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Toimetuse ja talitus Tartus, Lossi tän. 7, telefon 15-20, postkast 22. Vastutav toimetaja: R. Puusepp, Posti jooksev arve nr. 2201. — E. K. Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 11. mail 1935. a.

M. Jänese suuräri

TARTUS, KAUBAHOOV 9-10-11-12, KÕNETRAAT 5-91

soovitab suurimas valikus
äsjal kohale jõudnud

uusi 1935. a. mustreid:

kirjuid siidkleidiriideid ja originaal inglise vaaale.

MANTLI- JA KOSTÜÜMIRIIDEID.

Moodsad naiste- ja meeste

valmis kevad- ja suvemantlid,

palitud, ülikonnad, trenškoot-, kummi- ja kummeerifud
siidmantlid

Maret'i

toimetuse ja talituse asub nüüd

Lossi tän. 7, tel. 15-20

Avatud äripäevadel kella 9 h. — 3 p. l. • Toimetuse kõnetunnid iga päev
kella 5—7 p. l. Käsitöö- ja moeosak. toimetaja kella 11—12 e. l.

SAADAVAL MARET'I ÜSIKNUMBRID • TELLIMISTE JA KUULUTUSTE VASTUVÕTMINE

AKTSIASELTS

TARTU PANK

Peapank Tallinnas Osakonnad: Tartus, Põltsamaal

TOIMETAB KÕIKI
PANGAOPERATSIOONE

Väärtasjade ja pakkide hoiukamber
Seifid

Korrespondendid kõigis kodumaa linnades

Pangaühendus Londonis

THE BRITISH OVERSEAS BANK LTD.

